

SEANCE DE L'APRES-MIDI — NAMIDDAGVERGADERING

PRESIDENCE DE M. SWAELEN, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

Mme Tyberghien-Vandenbussche et M. Péciaux, secrétaires, prennent place au bureau.
Mevrouw Tyberghien-Vandenbussche en de heer Péciaux, secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 10 m.
De vergadering wordt geopend om 15 h 10 m.

EXCUSES — VERONTSCHULDIGD

MM. Baudson, pour d'autres devoirs; Diegenant, en mission à l'étranger, et Vermeiren, malade, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Baudson, wegens andere plichten; Diegenant, met opdracht in het buitenland, en Vermeiren, ziek.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

COMMUNICATIONS — MEDEDELINGEN

Cour d'arbitrage — Arbitragehof

M. le Président. — En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat le recours en annulation et la demande de suspension des articles 376 et 401 de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'Etat (numéro du rôle 614).

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van het beroep tot vernietiging en de vordering tot schorsing van de artikelen 376 en 401 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur (rolnummer 614).

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

Cour des comptes — Rekenhof

M. le Président. — Par dépêche du 1er décembre 1993, la Cour des comptes communique au Sénat qu'elle a examiné, sur la base de l'article 14 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat,

les budgets administratifs du ministère des Classes moyennes et du ministère des Affaires économiques pour l'année budgétaire 1994, et qu'elle n'a pas d'observations à formuler à propos de la conformité de ces documents au contenu et aux objectifs du budget général des Dépenses pour la même année.

Bij dienstbrief van 1 december 1993 deelt het Rekenhof aan de Senaat mede dat het, met toepassing van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, de administratieve begrotingen van het ministerie van Middenstand en van het ministerie van Economische Zaken voor het begrotingsjaar 1994 heeft onderzocht en dat er geen opmerkingen dienen te worden gemaakt over de overeenstemming van deze documenten met de inhoud en de doelstelling van de Algemene Uitgavenbegroting voor datzelfde jaar.

— Renvoi aux commissions compétentes.

Verwezen naar de bevoegde commissies.

M. le Président. — Il est donné acte de cette communication au premier président de la Cour des comptes.

Van deze mededeling wordt aan de eerste voorzitter van het Rekenhof akte gegeven.

Par dépêche du 1er décembre 1993, la Cour des comptes communique au Sénat qu'elle a examiné, sur la base de l'article 20 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, le budget administratif ajusté du ministère de la Défense nationale pour l'année budgétaire 1993, tel qu'il a été déposé le 16 novembre 1993 à la Chambre des représentants et qu'elle n'a pas d'observations à formuler à propos de la conformité de ce document au contenu et aux objectifs de l'ajustement du budget général des Dépenses pour la même année, tel qu'ajusté par le projet n° 1220/1-93/94 déposé à la Chambre des représentants.

Bij dienstbrief van 1 december 1993 deelt het Rekenhof aan de Senaat mede dat het, met toepassing van artikel 20 van de samen-geordende wetten op de rijkscomptabiliteit, de aangepaste administratieve begroting van het ministerie van Landsverdediging voor het begrotingsjaar 1993 heeft onderzocht, zoals die op

16 november 1993 bij de Kamer van volksvertegenwoordigers werd ingediend en dat er geen opmerkingen dienen te worden gemaakt over de overeenstemming van dit document met de inhoud en de doelstelling van de aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van datzelfde jaar, zoals aangepast met het wetsontwerp nr. 1220/1-93/94 ingediend bij de Kamer van volksvertegenwoordigers.

— Renvoi à la commission compétente.

Verwezen naar de bevoegde commissie.

M. le Président. — Il est donné acte de cette communication au premier président de la Cour des comptes.

Van deze mededeling wordt aan de eerste voorzitter van het Rekenhof akte gegeven.

Budgets administratifs — Administratieve begrotingen

M. le Président. — En exécution de l'article 14 des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991, et conformément au projet de loi contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1994, le Gouvernement a transmis aux Assemblées législatives, les budgets administratifs suivants pour l'année budgétaire 1994:

1° Du ministère des Classes moyennes;

Ter uitvoering van het artikel 14 van de wetten op de rijks-comptabiliteit, samengeordend op 17 juli 1991, en in overeenstemming met het ontwerp van wet houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1994, heeft de Regering de volgende administratieve begrotingen voor het begrotingsjaar 1994 aan de Wetgevende Vergaderingen overgezonden:

1° Van het ministerie van Middenstand;

— Renvoi à la commission de l'Agriculture et des Classes moyennes.

Verwezen naar de commissie voor de Landbouw en de Middenstand.

2° Du ministère de l'Emploi et du Travail;

2° Van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid;

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

3° Du ministère de la Défense nationale;

3° Van het ministerie van Landsverdediging;

— Renvoi à la commission de la Défense.

Verwezen naar de commissie voor de Landsverdediging.

4° Du ministère des Affaires étrangères et de Commerce extérieur;

4° Van het ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel;

— Renvoi à la commission des Relations extérieures (crédits: Affaires étrangères) et à la commission du Commerce extérieur (crédits: Commerce extérieur).

Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen (kredieten: Buitenlandse Zaken) en naar de commissie voor de Buitenlandse Handel (kredieten: Buitenlandse Handel).

5° Du ministère de la Prévoyance sociale;

5° Van het ministerie van Sociale Voorzorg;

— Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

6° Des Services du Premier ministre.

6° Van de Diensten van de Eerste minister.

— Renvoi à la commission des Finances (crédits: Services du Premier ministre) et à la commission de l'Enseignement et de la Science (crédits: Politique scientifique).

Verwezen naar de commissie voor de Financiën (kredieten: Diensten van de Eerste minister) en naar de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap (kredieten: Wetenschapsbeleid).

En exécution de l'article 14 des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991, et conformément au projet de loi contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1994, le Gouvernement a transmis aux Assemblées législatives, les budgets administratifs suivants pour l'année budgétaire 1994:

1° Du Service commun et de la Gendarmerie;

Ter uitvoering van het artikel 14 van de wetten op de rijks-comptabiliteit, samengeordend op 17 juli 1991, en in overeenstemming met het ontwerp van wet houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1994, heeft de Regering de volgende administratieve begrotingen voor het begrotingsjaar 1994 aan de Wetgevende Vergaderingen overgezonden:

1° Van de Gemeenschappelijke Dienst en Rijkswacht;

— Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

2° Des Pensions.

2° Van Pensioenen.

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

Fonds belgo-congolais d'amortissement et de gestion

Belgisch-Kongolees Fonds voor delging en beheer

M. le Président. — Par lettre du 29 novembre 1993, le président et l'administrateur-directeur général du Fonds belgo-congolais d'amortissement et de gestion ont transmis au Sénat le rapport annuel 1992-1993 de ce fonds.

Bij brief van 29 november 1993 hebben de voorzitter en de beheerder-directeur-generaal van het Belgisch-Kongolees Fonds voor delging en beheer aan de Senaat overgezonden, het jaarverslag 1992-1993 van dit fonds.

— Dépôt au greffe.

Neergelegd ter griffie.

Abus de puissance économique

Misbruik van economische machtspositie

M. le Président. — Conformément à l'article 26 de la loi du 27 mai 1960 sur la protection contre l'abus de puissance économique, le Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques transmet au Sénat le vingt-neuvième rapport aux Chambres législatives sur l'application de la loi susvisée.

Bij toepassing van artikel 26 van de wet van 27 mei 1960 tot bescherming tegen het misbruik van economische machtspositie, zendt de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en van Economische Zaken aan de Senaat het negenentwintigste verslag aan de Wetgevende Kamers over de toepassing van vermelde wet.

— Renvoi à la commission de l'Economie.

Verwezen naar de commissie voor de Economische Aangelegenheden.

M. le Président. — Il est donné acte de cette communication au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires économiques.

Van deze mededeling wordt aan de Vice-Eerste minister en minister van Economische Zaken akte gegeven.

Evolution de l'économie agricole et horticole

Evolutie van de land- en tuinbouwconomie

M. le Président. — Par dépêche du 30 novembre 1993, le ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture transmet au Sénat, en exécution de la loi du 29 mars 1963 tendant à promouvoir la rentabilité de l'agriculture et son équivalence avec les autres secteurs de l'économie, le rapport sur l'évolution de l'économie agricole et horticole pour la période 1992-1993.

Bij dienstbrief van 30 november 1993 zendt de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en landbouw aan de Senaat, in uitvoering van de wet van 29 maart 1963 ertoe strekkende de rendabiliteit in de landbouw op te voeren en zijn gelijkwaardigheid met de andere sectoren van het bedrijfsleven te bevorderen, het verslag over de evolutie van de land- en tuinbouweconomie voor de periode 1992-1993.

Il est donné acte de cette communication au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture.

Van deze mededeling wordt aan de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw akte gegeven.

Milice — Dienstplicht

M. le Président. — Par lettre du 27 novembre 1993, le ministre de la Défense nationale transmet au Sénat, en exécution de l'article 35 de la loi du 22 décembre 1989 relative au statut des miliciens, le rapport d'activités du service de recours pour les miliciens pour la période allant d'octobre 1992 à octobre 1993.

Bij brief van 27 november 1993, zendt de minister van Landsverdediging aan de Senaat, in uitvoering van artikel 35 van de wet van 22 december 1989 betreffende het statuut van de dienstplichtigen, het activiteitenverslag van de verhaaldienst voor dienstplichtigen voor de periode oktober 1992-oktober 1993.

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

INTERPELLATIES — INTERPELLATIONS

Verzoeken — Demandes

De Voorzitter. — Het Bureau heeft de volgende interpellatieverzoeken ontvangen:

1. Van mevrouw Maes tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over « de staatsgreep in Burundi van 21 oktober 1993 »;

Le Bureau a été saisi des demandes d'interpellation suivantes:

1. De Mme Maes au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « le coup d'Etat du 21 octobre 1993 au Burundi »;

2. Van mevrouw Maes tot de Eerste minister over « de taaltoestanden in de Europese instellingen »;

2. De Mme Maes au Premier ministre sur « la situation linguistique dans les institutions européennes »;

3. Van de heer Cardoen tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « het strategisch plan van De Post »;

3. De M. Cardoen au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « le plan stratégique de La Poste »;

4. Van de heer Cardoen tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de instructies die namens het parket aan de verbaliserende overheden worden medegedeeld »;

4. De M. Cardoen au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « les instructions communiquées au nom du parquet aux autorités verbalisantes »;

5. Van de heer Monfils tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de talrijke auto-ongevallen tijdens het weekeinde en de maatregelen ter bestrijding van dit kwaad, waarvan vooral jongeren het slachtoffer zijn »;

5. De M. Monfils au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « les nombreux accidents d'auto du week-end et les mesures à prendre pour endiguer ce fléau qui frappe surtout les jeunes »;

6. Van de heer Dufour tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de opsluiting van minderjarigen in gevangenissen »;

6. De M. Dufour au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « le placement de mineurs dans les prisons »;

7. Van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de plannen om het minimum aantal bedden per ziekenhuis op te trekken van 150 naar 250 »;

7. De M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales et au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « les projets visant à augmenter le nombre minimal de lits par hôpital de 150 à 250 »;

8. Van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « het uitblijven van maatregelen om de ongerechtvaardigde transfers in de sociale zekerheid ongedaan te maken »;

8. De M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales et au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « l'absence de mesures visant à mettre fin aux transferts injustifiés dans la sécurité sociale »;

9. Van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de geplande herziening van de ziekenhuiswet ».

9. De M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales et au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « la révision projetée de la loi sur les hôpitaux ».

De eerste twee interpellaties zullen morgen plaatshebben. De datum van de andere interpellaties wordt later bepaald.

Les deux premières interpellations auront lieu demain. La date des autres interpellations sera fixée ultérieurement.

VOORSTELLEN — PROPOSITIONS

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van voorstellen.

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions.

U hebt de lijst ontvangen van de verschillende in overweging te nemen voorstellen met opgave van de commissies waarnaar het Bureau van plan is ze te verwijzen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le Bureau envisage de les renvoyer.

Leden die opmerkingen mochten hebben, gelieven mij die vóór het einde van de vergadering te doen kennen.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, zal ik beschouwen dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verwezen naar de commissies die door het Bureau zijn aangeduid.

Sauf suggestions divergentes, je considérerai les propositions comme prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le Bureau.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER ERDMAN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN ECONOMISCHE ZAKEN OVER « HET GEZONDHEIDSLINDECIJFER EN HET ONDERHOUDSGELD »

QUESTION ORALE DE M. ERDMAN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR « L'INDEX-SANTE ET LES PENSIONS ALIMENTAIRES »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Erdman aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « het gezondheidsindexcijfer en het onderhoudsgeld ».

Het woord is aan de heer Erdman.

De heer Erdman (SP). — Mijnheer de Voorzitter, volgens het globaal plan voor de werkgelegenheid, het concurrentievermogen en de sociale zekerheid, zal de Regering maatregelen treffen om vanaf 1 januari 1994 de lonen, wedden en sociale uitkeringen te indexeren op basis van de gezondheidsindex. Deze index houdt geen rekening met tabak, alcohol, benzine en diesel.

Mijnheer de minister, in hoeverre zal deze specifieke maatregel een invloed hebben op onderhoudsverplichtingen die door gerechtelijke beslissingen werden bepaald en die uitdrukkelijk verwijzen naar de index van de kleinhandelsprijzen als basis voor de — gewoonlijk jaarlijkse — aanpassing?

Zullen de gerechtelijke beslissingen automatisch worden aangepast aan de regeringsmaatregelen? Men kan zich toch moeilijk indenken dat voor ieder van deze beslissingen een vordering tot herziening bij de bevoegde rechtsmacht wordt ingeleid.

Wordt rekening gehouden met sociale correcties ten voordele van zeer lage inkomens?

Zullen contractuele verplichtingen zoals deze voortvloeiend uit overeenkomsten van echtscheiding met wederzijdse toestemming, automatisch worden aangepast?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Wathelet.

De heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, het globaal plan van de Regering voor de werkgelegenheid, het concurrentievermogen en de sociale zekerheid bepaalt inderdaad dat vanaf januari 1994 de indexering van lonen, wedden en sociale uitkeringen gebeurt op basis van de gezondheidsindex. Bij de vaststelling van deze index zal zoals u weet geen rekening worden gehouden met produkten als tabak, alcohol, benzine en diesel.

In verband met de indextoepassing voorziet het plan nog in andere maatregelen. Zo zal ook de jaarlijkse huuraanpassing op basis van de gezondheidsindex gebeuren.

Hoewel de inspanningen evenwichtig verdeeld zijn en nog bijkomend overleg wordt gepleegd met de sociale partners, heeft de Regering tevens aan een werkgroep de opdracht gegeven om een inventaris op te stellen van alle mogelijke indextoepassingen en een evaluatie gevraagd die rekening houdt met de wettelijke bepalingen.

Onderhoudsverplichtingen bepaald door gerechtelijke beslissingen zullen dus eveneens geëvalueerd worden.

De Regering verwacht dat de werkgroep op zeer korte termijn voorstellen zal indienen die dan aan de Ministerraad ter beslissing zullen worden voorgelegd.

Zoals de heer Erdman, kan ook ik mij moeilijk indenken dat voor elke beslissing inzake onderhoudsverplichting een vordering tot herziening zou worden ingeleid. Globale maatregelen die voor alle beslissingen gelden lijken mij verkieslijker. Wat de lage inkomens betreft, voorziet het plan van de Regering in een aanpassing die het effect van de mogelijke overgang naar de gezondheidssindex opvangt. Ik deel de bezorgdheid van de heer Erdman. De Regering zal dan ook rekening houden met sociale correcties ten voordele van de zeer lage inkomens.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE M. DEWORME AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR «LA MAINTENANCE DES ENTREPRISES EN FAILLITE»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DEWORME AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN ECONOMISCHE ZAKEN «HET ONDERHOUD VAN FAILLIETE BEDRIJVEN»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Deworme au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur «la maintenance des entreprises en faillite».

La parole est à M. Deworme.

M. Deworme (PS). — Monsieur le Président, ce mardi, à Namur, j'ai interrogé M. Spitaels à propos de la maintenance des entreprises en faillite. A cette occasion, M. Spitaels m'a demandé de ne pas lire ma question parlementaire, avançant que cela ne se faisait pas. Ici, au Sénat, j'apprends que je dois, au contraire, la lire et m'en tenir strictement au texte préparé. Bref, selon l'assemblée où il s'exprime, l'orateur doit s'adapter et est obligé de souscrire aux impératifs de ladite assemblée. Aussi, je vais vous faire la lecture intégrale de ma question.

De nombreux curateurs prétendent qu'ils sont désignés pour garantir les biens en liquidation au profit des créanciers, et je dirais même au profit des créanciers privilégiés.

Peut-on considérer que le personnel qui s'est investi dans son entreprise est aussi un créancier voire un créancier privilégié?

Ce personnel peut-il exiger que son outil de travail soit maintenu en bon état en attendant un éventuel nouvel acquéreur? La loi prévoit-elle une durée de maintenance obligatoire ainsi qu'un pourcentage de la valeur du bien qui serait affecté à cette fin, c'est-à-dire à maintenir l'outil en vue d'un redémarrage éventuel? Si cette nécessité n'était pas rencontrée par la loi, ne croyez-vous pas qu'il faudrait légiférer en ce sens?

M. le Président. — La parole est à M. Wathelet, Vice-Premier ministre.

M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques. — Monsieur le Président, le curateur est chargé par la puissance publique de conserver et d'administrer, en bon père de famille, des biens dont l'administration est forcément vacante par suite du dessaisissement opéré par la faillite. Il n'est pas à proprement parler un mandataire des créanciers, pas plus que du failli; il est admis dans la terminologie usuelle que le curateur «représente le failli et la masse créancière», en vertu de l'arrêt de la Cour de cassation du 10 décembre 1925, *Pasicrisie* 1926, I, p. 106.

Les travailleurs sont des créanciers dont les créances — rémunération et indemnités — bénéficient d'un privilège général sur meubles.

Il se déduit de ce qui précède l'obligation claire pour le curateur de conserver les biens, dont l'outil de travail, sans que la loi précise de manière détaillée les modalités de cette obligation, ce qu'elle ne pourrait d'ailleurs matériellement pas faire.

Si le curateur est négligent à cet égard, sa responsabilité peut être engagée notamment à l'égard des créanciers. Ceux-ci peuvent demander l'intervention du juge commissaire qui peut ordonner les mesures nécessaires pour la sûreté et la conservation des biens de la masse ou saisir le tribunal, notamment pour demander la désignation d'un curateur ad hoc représentant les créanciers, ou même proposer la révocation du curateur.

Il ne me semble pas que des modifications législatives particulières puissent ajouter utilement des garanties complémentaires au dispositif légal actuel.

M. le Président. — La parole est à M. Deworme pour une réplique.

M. Deworme (PS). — Monsieur le Président, j'ai écouté avec beaucoup d'attention la réponse que m'a faite le ministre. Certains m'avaient dit que ma question était bien trop technique pour être abordée ici, je tiens cependant à préciser que je vis actuellement ce problème sur le terrain puisque, vous l'aurez certainement deviné, il ne s'agit pas d'un cas d'école mais de la Cellulose des Ardennes.

Les ministres régionaux et les députés permanents ont été interrogés par les cadres à propos de cet outil vieux de trente ans, ouvert à tout vent et qui risquait de subir de graves dégradations en raison de cet hiver précoce.

J'ai demandé à ce moment-là si toutes les dispositions avaient été prises, notamment si l'on avait opéré les purges indispensables. De plus, le blanchiment du papier nécessitant l'utilisation de

chlore, j'ai demandé si les mesures avaient été prises afin de préserver la population. Il m'a été répondu que l'essentiel avait été fait, mais que l'hiver était plus rigoureux qu'on ne le pensait.

J'aurais pu poser ma question de façon générale, sans citer la Cellulose des Ardennes, car de nombreuses entreprises rencontrent des difficultés identiques à celles que connaît cette société.

En l'occurrence, je prétends qu'il est utile que les curateurs soient avertis de leur obligation de faire le maximum pour que l'outil soit maintenu en bon état, et ce dans la perspective d'une reprise éventuelle de l'entreprise.

Je voulais simplement avoir mes apaisements à cet égard, monsieur le ministre, et savoir si cette prescription figurait dans la loi.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER LOONES AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN ECONOMISCHE ZAKEN OVER «DE AANVRAAG TOT HERZIENING VAN DE VEROORDELING VAN MEVROUW IRMA LAPLASSE»

QUESTION ORALE DE M. LOONES AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR «LA DEMANDE DE REVISION DE LA CONDAMNATION DE MME IRMA LAPLASSE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Loones aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over «de aanvraag tot herziening van de veroordeling van mevrouw Irma Laplasse».

Het woord is aan de heer Loones.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, het dossier van Irma Laplasse heeft het voorbije jaar een hele evolutie doorgemaakt. Enkele maanden geleden nog heeft professor Van Isacker onthuld dat een belangrijk nieuw feit, namelijk het bewijs van het bestaan van een valse getuigenis, een nieuw licht op dit dossier zou kunnen werpen. Als gevolg van deze onthulling werd op 3 juni jongstleden in de Kamer een vraag gesteld aan de minister. Deze zou het dossier welwillend behandelen en professor Van Isacker persoonlijk ontvangen om, overeenkomstig de bepaling van het Wetboek voor strafvordering, te onderzoeken of het een vraag tot herziening aan het Hof van cassatie zou kunnen richten. Wij hebben vernomen dat professor Van Isacker inderdaad door de minister werd ontboden en dat het parket-generaal een positief advies zou hebben gegeven om een initiatief te nemen tot herziening van dit repressieproces. Een halve eeuw na de feiten zou dit voor een Belgisch minister een betekenisvol gebaar van verzoening kunnen zijn.

Kan de minister bevestigen of het onderzoek een nieuw feit aan het licht heeft gebracht dat de grondslag kan zijn voor een herziening van de veroordeling van Irma Laplasse? Welke initiatieven overweegt de minister? Zal hij gebruik maken van zijn recht als minister van Justitie om een herziening van het proces aan te vragen?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Wathélet.

De heer Wathélet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik kan de heer Loones bevestigen dat het onderhoud met professor Van Isacker zoals beloofd plaatsgevonden heeft. De professor heeft alles wat hij in zijn boek reeds had geschreven, bevestigd en heeft geen nieuwe elementen toegevoegd.

Op 15 juni van dit jaar ontving ik ook een brief van een vrouw die vroeg om als getuige in deze zaak te worden gehoord. Ik heb aan de auditeur-generaal gevraagd die vrouw te laten verhoren, maar haar getuigenis bracht niets nieuws bij.

Het hele dossier, zowel het kleine, van kort na de oorlog, als het grote dossier van het nieuw onderzoek van 1970-1971, werd ons door het auditoraat-generaal ter beschikking gesteld. Het wordt thans door mijzelf en door mijn kabinet grondig geanalyseerd, overeenkomstig de bepalingen van artikel 443 van het Wetboek van strafvordering. Het parket-generaal heeft mij ter zake geen advies te geven. Er werd mij dan ook geen positief noch een negatief advies verstrekt.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones voor een repliek.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik wil de minister nog een bijkomende vraag stellen.

Kan de minister mij zeggen wanneer zijn eigen onderzoek zal afgewerkt zijn? Het zou goed zijn dat vóór het einde van 1994 en alleszins vóór de vijftigjarige herdenking van de dood van Irma Laplasse een definitieve beslissing over dit dossier zou vallen.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Wathélet.

De heer Wathélet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, een beslissing ter zake kan niet onder druk tot stand komen. Ik kan dan ook geen termijn in het vooruitzicht stellen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VERREYCKEN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN ECONOMISCHE ZAKEN OVER «HET ONEVENWICHT TUSSEN DE VERVOLGINGEN NAARGELANG DE POLITIEKE IDENTITEIT VAN DE SLACHTOFFERS»

QUESTION ORALE DE M. VERREYCKEN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR «LA DIFFERENCIATION DES POURSUITES EN FONCTION DE L'IDENTITE POLITIQUE DES VICTIMES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Verreycken aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over «het onevenwicht tussen de vervolgingen naargelang de politieke identiteit van de slachtoffers».

Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, in Wuustwezel werden enkele dagen geleden milieuactivisten bij nacht door een bende aangevallen. De slachtoffers konden daarover tijdens een TV-uitzending hun beklag doen.

In Knokke werd een herkenbaar nationalist bij nacht door een bende aangevallen. Het slachtoffer kon niet voor de televisie zijn beklag doen. Hij werd opgenomen in de afdeling intensieve zorgen van een plaatselijk ziekenhuis en zal trouwens levenslang een letsel aan deze aanslag overhouden. Informatie van een half uur geleden leert mij dat amputatie van zijn been wordt overwogen.

In het eerste geval gingen de ordediensten over tot voorleiding en aanhouding van de daders. Ik neem aan dat dit gebeurde in opdracht van het parket. Wellicht was het ook bedoeld als afschrikking. De daders werden omschreven als een groep veront-ruste boeren.

In het tweede geval gingen de daders vrijuit en werden zij omschreven als een plaatselijke rode knokploeg. Recente informatie zegt mij dat meerdere onder hen op het ogenblik voortvluchtig zijn. Het is mijn overtuiging dat het optreden van de daders in beide gevallen met klem moet worden veroordeeld.

Keurt de minister het echter goed dat de rechtsweegschaal uit het evenwicht wordt getrokken naargelang de politieke identiteit van de slachtoffers?

Waarom wordt in het ene geval wel en in het andere geval niet overgegaan tot voorleiding? In beide gevallen waren de daders immers gekend. In het eerste geval was er bovendien geen vrees dat zij zouden vluchten. In het tweede geval was die vrees wel gegrond. Het blijkt nu trouwens dat verschillende daders voortvluchtig zijn.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Wathélet.

De heer Wathélet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, de twee incidenten waar de heer Verreycken naar verwijst zijn totaal verschillend. Volgens de gegevens die mij werden verstrekt door de procureur des Konings te Brugge gaat het bij het eerste incident om een banale caféruzie. De nationalist waarover de heer Verreycken spreekt, was in een restaurant — nadat hij een aantal glazen had gedronken — met een vreemdeling in een discussie verwikkeld over politiek. Toen die discussie escaleerde ging de heer Elbers — die volgens getuigen in beschooten toestand was — naar buiten om deze discussie op straat uit te vechten. Tijdens de vechtpartij is betrokkene gevallen en werd hij ernstig gewond aan het been. Hoewel de heer Elbers beweerde door een bende te zijn aangevallen, is er geen enkel getuigenis die dit kan staven, integendeel. Iedereen spreekt over een gevecht tussen twee personen. Ik meen dan ook dat in deze zaak terecht niet is overgegaan tot voorleiding.

Wat het incident te Wuustwezel betreft, beschik ik nog niet over het rapport van de procureur des Konings. Het is echter duidelijk dat het hier wel degelijk gaat om een gewelddadige actie van een twintigtal boeren. Een krachtdadig optreden van de ordediensten was dan ook vereist. In deze zaak is er sprake van brandstichting bij nacht, slagen en verwondingen, bedreigingen, vernieling van voertuigen en diefstal en huisvredebreuk. Hier werden dan ook zeven personen onder aanhoudingsmandaat geplaatst.

Wat de rechtsweegschaal scheef werd getrokken, zoals de heer Verreycken beweert, is dus flagrant in strijd met de feiten. Ik noem dit eerder een grove scheeftrekking van de feiten zelf. Ik kan ook niet aanvaarden dat de magistratuur op een dergelijke manier in diskrediet wordt gebracht.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken voor een repliek.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, het lijkt mij niet ernstig vanwege de minister het incident in Knokke als banaal af te doen wanneer het slachtoffer daarbij een vijfjarige beenbreuk, ribkwetsuren, hersenletsels en longkwetsuren heeft opgelopen. Hij moest bijgevolg in de afdeling intensieve zorgen van het plaatselijk ziekenhuis worden opgenomen. Dat is helemaal niet banaal en ik meen dan ook dat de daders — ik spreek wel degelijk in het meervoud — daarvoor moeten worden veroordeeld.

Wat het incident in Wuustwezel betreft, ga ik met de minister akkoord dat de daders moeten worden gestraft. De minister verwijst naar huisvredebreuk, brandstichting, inval bij nacht. Misschien kan hij zijn Waalse partijgenoten ervan overtuigen dat degenen die in de repressieperiode inboedels van politieke tegenstanders kort en klein sloegen, huizen in brand staken en mensen naar buiten sleurden, ook moeten worden veroordeeld of dat tenminste amnestiemaatregelen ten opzichte van de slachtoffers mogen worden overwogen. Wanneer dit evenwicht in de rechtspraak kan worden gerealiseerd, zal ik zijn woorden over het evenwicht van de rechtsweegschaal geloven.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE M. HATRY AU MINISTRE DU COMMERCE EXTERIEUR, ET MINISTRE DES AFFAIRES EUROPEENNES SUR «LE REGLEMENT EUROPEEN RELATIF AUX IMPORTATIONS DE BANANES»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HATRY AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE HANDEL, EN MINISTER VAN EUROPESE ZAKEN OVER «DE EUROPESE REGELING INZAKE DE INVOER VAN BANANEN»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Hatry au ministre du Commerce extérieur, et ministre des Affaires européennes sur «le règlement européen relatif aux importations de bananes».

La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL). — Monsieur le Président, à l'issue de l'interpellation que j'ai adressée le 11 février 1993 au ministre du Commerce extérieur et des Affaires européennes, celui-ci exprimait le souhait de voir passer le dossier des bananes du Conseil européen des ministres de l'Agriculture à celui des Affaires générales.

Dans de telles conditions — le Gouvernement belge assumant la présidence au niveau européen —, il me paraît étonnant que la négociation entamée avec les pays membres du GATT qui sont lésés par les décisions prises se fasse à nouveau à l'initiative du Conseil Agriculture de l'Union européenne.

Premièrement, que compte faire le Gouvernement belge, qui assure toujours en ce moment la présidence du Conseil, pour éviter la poursuite du débat à ce niveau?

Deuxièmement, nous sommes déjà pénalisés par le niveau du tarif douanier supporté par nos consommateurs et notre activité industrielle à la suite de la disparition du marché d'exportation des bananes vers l'Allemagne. Qu'entend faire le ministre pour éviter que nous soyons, de plus, contraints d'accorder des compensations financières ou autres aux pays extra-européens qui se voient lésés? En effet, certains de nos partenaires de la Communauté se sont débarrassés de leurs problèmes régionaux — ou, autrefois, coloniaux — au détriment de la Belgique, des Pays-Bas et de l'Allemagne.

Troisièmement, après avoir vu nos consommateurs et nos importateurs de bananes pénalisés, devons-nous, comme troisième sacrifice, indemniser les pays extra-européens qui ont été lésés par la mesure contenue dans le règlement européen?

M. le Président. — La parole est à M. Bourgeois, ministre, qui répond en lieu et place du ministre du Commerce extérieur et ministre des Affaires européennes.

M. Bourgeois, ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture. — Monsieur le Président, bien que cette question complexe ne me soit pas directement adressée, elle ne me concerne pas moins.

La question d'un renvoi de la discussion de la problématique des bananes au Conseil des Affaires générales est à l'étude dans les différents groupes d'experts. Jusque là, la question ne figure à l'ordre du jour d'aucun Conseil européen.

La décision d'ouvrir des négociations entre la Communauté européenne et les pays lésés par le règlement européen relatif aux importations de bananes a été prise au Conseil Agriculture des 18 et 19 octobre 1993. Ce point avait été mis à l'ordre du jour du Conseil Affaires générales des 4 et 5 octobre par la présidence belge, mais, en raison d'une requête de changement de procédure introduite par l'Allemagne au cours du même Conseil, la présidence se voyait obligée de renvoyer le point au Coreper et, ensuite, au Conseil Agriculture des 18 et 19 octobre, qui était le premier Conseil à se réunir. Comme vous le savez, l'usage veut que l'on procède de la sorte. En ce qui concerne la substance, les positions auraient été les mêmes dans les deux enceintes.

Les délégations belge, néerlandaise et allemande se sont opposées à la proposition de la Commission d'entamer des négociations sur la base de l'article 28 du GATT. Le Danemark, qui a soutenu la proposition, a néanmoins fait une déclaration écrite affirmant que son acceptation des directives de négociation était subordonnée à la condition expresse que la compensation s'effectue dans le cadre du régime actuel. La France a, par contre, estimé que les compensations à accorder ne sauraient se limiter au

cadre de l'organisation commune de marché des bananes. En cas de compensations financières, il existe donc une minorité de blocage contre l'adoption des résultats d'une telle négociation. Actuellement, la Commission négocie avec la Colombie, seul pays à avoir répondu positivement à l'invitation de la Commission. Il est fort probable que les négociations ne se terminent qu'en 1994, après la finalisation de l'Uruguay Round et après que l'on aura connaissance des résultats du deuxième panel GATT relatif au nouveau régime «bananes» prévalant dans la Communauté.

Je tiens aussi à rappeler à l'honorable membre que la Belgique s'est jointe à l'Allemagne dans son recours auprès de la Cour européenne de justice; le résultat est encore attendu mais il pourrait ouvrir la voie à des compensations au profit d'opérateurs belges lésés.

La Belgique a toujours défendu l'idée d'un marché libre du commerce de la banane et, tout en ayant voté l'adoption du règlement communautaire du 13 février, elle a dû se rallier à la décision majoritaire.

Mon collègue le Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères a reçu en audience, la semaine passée, une délégation au plus haut niveau ministériel du Pacte andin, au cours de laquelle ces pays ont exprimé leur satisfaction quant à l'attitude favorable de la Belgique par rapport aux thèses latino-américaines dans le dossier «bananes».

M. le Président. — La parole est à M. Hatry pour une réplique.

M. Hatry (PRL). — Monsieur le Président, je voudrais tout d'abord remercier le ministre du Commerce extérieur et des Affaires européennes, représenté par le ministre de l'Agriculture, de cette réponse assez précise.

En premier lieu, je me réjouis du fait que le ministre du Commerce extérieur ait tenu parole et de la tentative — même si elle est encore infructueuse aujourd'hui — de ce dernier d'insérer le problème dans les matières à traiter par le Conseil Affaires générales.

Je constate aussi, avec plaisir, que le Danemark a enfin été réintégré dans la minorité de blocage, qui devient, de ce fait, efficace. J'espère que cette situation sera maintenue.

Je suis très heureux que des négociations aient été menées avec la Colombie, pays membre du GATT. Toutefois, j'attire l'attention du ministre sur le fait que l'Equateur, principal pays lésé, ne fait pas partie du GATT. Dès lors, un problème plus important encore devra être résolu.

Enfin, après les sacrifices imposés à tout notre secteur industriel qui a déjà perdu plusieurs centaines de travailleurs, notamment au port d'Anvers, à la suite de l'arrêt quasi total des importations de «bananes-dollars» destinées à l'Allemagne, et en raison des coûts additionnels résultant d'un tarif douanier plus élevé que doivent payer nos consommateurs, j'espère que la Belgique maintiendra sa position de fermeté, plus précisément en ce qui concerne une éventuelle concession financière. Il ne peut être question d'accepter une telle orientation comme compensation consentie aux pays lésés. C'est dans le cadre d'un règlement «bananes» revu et plus libéral que celui qui a été accepté le 1er juillet dernier que les compensations doivent être accordées.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW VAN CLEUENBERGEN AAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN AAN DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «HET VERDELEN VAN VERBETERD PLASMA»

QUESTION ORALE DE MME VAN CLEUENBERGEN AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES ET AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «LA DISTRIBUTION DE PLASMA AMELIORE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Van Cleuvenbergen aan de minister van Sociale Zaken en aan de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «het verdelen van verbeterd plasma».

Het woord is aan mevrouw Van Cleuvenbergen.

Mevrouw Van Cleuvenbergen (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, problemen met bloedtransfusies — en vooral de vrees voor besmetting met het HIV-virus — doen de jongste tijd heel wat stof opwaaien.

Het proces dat in Brussel voor de rechtbank van eerste aanleg is gestart, bevestigt de noodzaak om zo snel mogelijk alle verdere stappen uit te voeren in het virusvrijmaken van bloedplasma. Een nieuwe techniek — de solvent-detergentmethode — maakt het risico op besmetting met dit virus kleiner.

Voor enkele maanden werd aan de ministers van Volksgezondheid en van Sociale Zaken de toelating gevraagd om het aldus verbeterde plasma te verdelen en de terugbetalingsprijs van het RIZIV aan te passen. Deze nieuwe werkwijze maakt het plasma immers dubbel zo duur. Om veiligheidsredenen wil de Vlaamse Dienst voor het bloed, een afdeling van het Rode Kruis, nog alleen het verbeterde plasma leveren. Officieel hebben zij hiervoor echter nog geen toelating en moeten de patiënten het supplement zelf betalen.

Graag vernam ik van de minister wanneer de diensten de toelating zullen krijgen om het verbeterde plasma te verdelen en wanneer de terugbetalingsprijs zal worden aangepast.

M. le Président. — La parole est à M. Anselme, ministre, qui répondra également en lieu et place de Mme De Galan.

M. Anselme, ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, jusqu'à il y a deux semaines, il existait uniquement, sur notre marché, du plasma frais congelé simple. Ce produit, comme vous le faites remarquer, madame Van Cleuvenbergen, avait le désavantage d'être susceptible de pouvoir transmettre des agents infectieux. Depuis quelque temps, une procédure d'inactivation des virus est mise au point. Cette procédure est identique à celle qui est utilisée par le facteur VIII et peut être considérée comme étant efficace.

La Croix-Rouge met le sang belge à la disposition d'une firme autrichienne, titulaire du brevet de la méthode SD — Solvant-Détergent —, permettant ainsi aux médecins belges de disposer de plasma frais congelé d'origine belge mais viro-inactivé.

Comme vous le savez, la fixation du prix des dérivés labiles du sang est de la compétence du ministre de la Santé publique. Le ministre décide du prix sur la base des éléments qui sont introduits par la Croix-Rouge et après avis de l'inspecteur des Finances, responsable pour le département de la Santé publique.

Je peux vous communiquer que ce matin même, l'inspecteur a donné son accord sur le prix proposé par la Croix-Rouge. Il est désormais fixé à 1 886 francs pour une quantité de 200 centimètres cubes, ce qui est plus du double du prix du plasma frais congelé simple. L'augmentation du prix est surtout causée par le procédé de viro-inactivation.

Un arrêté royal contenant la définition du plasma frais congelé viro-inactivé ainsi que le prix de celui-ci sera soumis à la signature du Roi dans les jours qui suivent.

En ce qui concerne l'INAMI, le Conseil technique des spécialités pharmaceutiques a donné son accord de principe sur l'acceptation du plasma frais congelé viro-inactivé; le produit est accepté dans une série limitée d'indications conformes à la littérature internationale consacrée à cette substance thérapeutique. Un contrôle de l'usage sera assuré par les médecins conseils, afin d'éviter une explosion de la consommation.

Demain, le dossier sera examiné par la Commission de convention qui devrait confirmer l'avis du Conseil technique maintenant que le prix du plasma a été fixé. J'espère que ce dossier pourra encore être mis à l'agenda du Comité de l'assurance lundi prochain; de cette façon la procédure administrative du dossier sera clôturée. Dès ce moment, le plasma frais congelé viro-inactivé sera remboursé par l'INAMI.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Van Cleuvenbergen voor een repliek.

Mevrouw Van Cleuvenbergen (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn actueel antwoord.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN APEREN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN OVER «DE VERHUIZING EN DE AUTOMATISATIE VAN DE DIENST 'INSCHRIJVING VAN DE VOERTUIGEN'»

QUESTION ORALE DE M. VAN APEREN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES SUR «LE DEMENAGEMENT ET L'AUTOMATISATION DU SERVICE DE L'IMMATRICULATION DES VEHICULES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Aperen aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over «de verhuizing en de automatisatie van de Dienst 'Inschrijving van de voertuigen'».

Het woord is aan de heer Van Aperen.

De heer Van Aperen (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, het ministerie van Verkeerswezen, de Dienst «Inschrijving van de voertuigen», is sinds kort verhuisd naar de Wetstraat 155. In dagbladen, weekbladen, op radio en televisie werd hierover veel lawaai gemaakt. Alles zou nu veel vlotter en eenvoudiger gaan en men zou een nummerplaat kunnen bekomen terwijl men wacht, zoals in de supermarkt, gewogen en op maat gesneden. Dit zou mogelijk zijn omdat de automatisering nu volledig is afgerond. Zo worden de zaken althans voorgesteld. We stellen echter vast dat dit sterk overtroepen is. Men lokt de plattelandsbevolking naar Brussel en deze komt opnieuw bedrogen uit.

Ik wil dan ook de volgende vragen stellen. Is het juist dat men nu zelfs langer moet wachten dan vroeger en waaraan is dat te wijten? Is het juist dat men ten minste zes jaar bezig is met de automatisering van deze dienst? Wat was of is de kostprijs van deze operatie? Hoeveel werd er daardoor op het personeel bespaard? Waarom is er geen ernstige en eerlijke voorlichting van of zelfs maar mededeling aan de parlementsleden over een dergelijke grote ingrijpende verandering?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Coëme.

De heer Coëme, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven. — Mijnheer de Voorzitter, de loketten van de DIV zijn dagelijks geopend van negen uur 's morgens tot vijftien uur en toegankelijk voor allen die in het bezit zijn van een ingevuld aanvraagformulier. De aanvragen worden na afgifte onmiddellijk door het personeel in de computer ingetoetst. Indien de aanvragen goed opgesteld zijn, de voertuigen in orde zijn met de technische, douane- en BTW-reglementering, worden de inschrijvingsbewijzen en bijbehorende nummerplaten onmiddellijk aan de betrokkene afgegeven op voorwaarde dat deze zijn identiteitskaart, paspoort of een mandaat bij zich heeft. De enige wachttijd voor de aanvrager bestaat erin dat hij ter plaatse aan het loket zijn beurt dient af te wachten.

De verwerkingstijd voor het behandelen van een courante aanvraag buiten het loket, dat wil zeggen voor de opgestuurde aanvragen die worden behandeld in gesloten cellen, bedraagt vierentwintig uur. Voor een kleine minderheid van de aanvragen kan de verwerkingstijd wat langer zijn naargelang van de ingewikkeldheid van de aanvraag. Bij het wegwerken van de laatste kinderziekten zal deze langere behandelingstijd verder worden gereduceerd.

De eigenlijke automatisatie van de dienst heeft twee jaar geduurd. De voorbereidende studie werd reeds drie jaar voordien opgezet.

De kostprijs van de automatisatie wordt geschat op 62 miljoen voor studie, hernieuwing van software en hardware.

Er wordt jaarlijks voor ongeveer vier miljoen frank bespaard dank zij deze automatisatie, omdat er beduidend minder een beroep wordt gedaan op externe firma's voor het inpassen van gegevens.

Ik breng regelmatig verslag uit aan de commissies voor de Infrastructuur.

Ik merk op dat in het nieuwe systeem elk personeelslid volledig verantwoordelijk is voor het introduceren en afwerken van de door hem behandelde aanvragen.

Bovendien biedt de automatisatie extra mogelijkheden voor het blokkeren van voertuigen waarvan het chassisnummer door de rijkswacht als gestolen werd gesignaleerd, een toepassing die momenteel volkomen operationeel is.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Aperen voor een repliek.

De heer Van Aperen (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

De werkelijkheid is evenwel helemaal anders, mijnheer de minister. Naar het schijnt zou er zelfs 10 à 20 pct. meer personeel in dienst zijn dan zes jaar geleden. Bovendien zijn de zaken veel ingewikkelder. Het moet gedaan zijn de goedgelovige bevolking verkeerd voor te lichten. Wanneer worden wij, parlementsleden, vooraf en juist ingelicht? Ik vind het trouwens erg beschamend dat er nu nog zo stuntelig en op een ouderwetse manier wordt gehandeld. Het zou, mits een kleine nota van het kabinet, anders kunnen.

M. le Président. — La parole est à M. Coëme, Vice-Premier ministre.

M. Coëme, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — Monsieur le Président, je ne peux absolument pas accepter la remarque qui vient d'être formulée.

Des efforts considérables ont en effet été accomplis afin d'améliorer un service et de lui permettre de répondre ainsi aux besoins exprimés par les citoyens.

Le fait de pouvoir délivrer immédiatement les plaques d'immatriculation aux propriétaires de véhicules dont les documents sont en ordre constitue incontestablement un énorme progrès par rapport à la situation que nous connaissions voilà quelques mois encore. La population, elle, ne se trompe pas.

J'invite l'honorable membre à visiter ce service. Il pourra alors se rendre compte des progrès qui ont été réalisés.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE MME HERZET AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR «LA COMPOSITION DU CONSEIL DE L'EGALITE DES CHANCES ENTRE HOMMES ET FEMMES»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW HERZET AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELING EN ARBEID OVER «DE SAMENSTELLING VAN DE RAAD VAN DE GELIJKE KANSEN VOOR MANNEN EN VROUWEN»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Herzet au ministre de l'Emploi et du Travail sur «la composition du Conseil de l'égalité des chances entre hommes et femmes».

La parole est à Mme Herzet.

Mme Herzet (PRL). — Monsieur le Président, en tant que parlementaire libérale et présidente des femmes PRL, c'est avec grand intérêt que j'ai appris l'installation, par vos soins, le 13 octobre dernier, du Conseil de l'égalité des chances entre hommes et femmes.

Mais, de façon très surprenante, seules les organisations politiques des femmes PSC, CVP, PS et SP y sont représentées. Est-ce là, madame, votre notion et celle du Gouvernement de l'égalité?

Je vous ai écrit à ce sujet le 19 octobre et, malgré un aimable rappel, vous n'avez toujours pas daigné me répondre!

Puis-je donc vous demander, madame le ministre, pourquoi vous avez délibérément exclu la représentation politique des femmes libérales dans ce Conseil — je parle donc ici au nom du VLD et du PRL?

Avez-vous l'intention de et que comptez-vous faire pour rectifier cette situation et donner enfin à ce concept de l'égalité entre toutes sa vraie signification?

M. le Président. — La parole est à Mme Smet, ministre.

Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, chargée de la Politique d'égalité des chances entre hommes et femmes. — Monsieur le Président, le Conseil de l'égalité des chances a été composé à l'exemple d'un conseil existant au sein des organisations socio-économiques de la Flandre, le SERV.

La décision fut prise de constituer un Conseil d'égalité des chances exclusivement composé de membres des partis représentés au Gouvernement flamand. Ce conseil, qui existe depuis trois ou quatre années, a réalisé un excellent travail.

A la demande de Mme Herzet et de membres d'autres partis politiques appartenant actuellement à l'opposition, je m'engage à réexaminer la composition du Conseil de l'égalité des chances afin de déterminer s'il est possible d'y intégrer tous les partis politiques.

M. le Président. — La parole est à Mme Herzet pour une réplique.

Mme Herzet (PRL). — Monsieur le Président, je remercie Mme le ministre de sa réponse. Je prends bonne note de sa promesse. Je me permettrai de revenir à la charge au cas où elle ne tiendrait pas l'engagement pris dans cet hémicycle.

M. le Président. — L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER PATAER AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER «DE TOEKOMST VAN HET NATIONAAL ONDERZOEKSINSTITUUT VOOR ARBEIDSOMSTANDIGHEDEN»

QUESTION ORALE DE M. PATAER AU M'NISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR «L'AVENIR DE L'INSTITUT NATIONAL D'ETUDE DES CONDITIONS DE TRAVAIL»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Pataer aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over «de toekomst van het Nationaal Instituut voor arbeidsomstandigheden».

Het woord is aan de heer Pataer.

De heer Pataer (SP). — Mijnheer de Voorzitter, einde juli 1993 zou de Regering hebben beslist om het Nationaal Onderzoeksinstituut voor arbeidsomstandigheden te integreren in het ministerie van Arbeid en Tewerkstelling en het samen te voegen met het Commissariaat-generaal voor de bevordering van de arbeid. Naar verluidt wordt deze beslissing eerstdaags operationeel gemaakt.

Deze beslissing is geen zuivere aangelegenheid van doelmatig bestuur. De specificiteit van het NOVA kan via deze operatie sterk worden aangetast. Zo is er de betrokkenheid van de sociale gesprekspartners, die een essentieel onderdeel vormt van de werking en de structuur van het NOVA. Blijft deze betrokkenheid in de toekomst verzekerd?

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1993-1994
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1993-1994

Welke garanties zijn er dat het personeel onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek zal kunnen verrichten? Welke garanties zijn er dat de vertrouwelijkheid die vereist is voor wetenschappelijk onderzoek, in de bedrijven verder kan worden verzekerd? Zal het NOVA, of wat ervoor in de plaats komt, in de toekomst nog kunnen rekenen op eigen inkomsten?

Bij de overgang van het IVA naar het NOVA werden regelingen getroffen met betrekking tot het behoud van het personeelsbestand en het statuut van het personeel. Werden gelijkaardige regelingen voor de nieuwe overgang uitgewerkt?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Smet.

Mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, belast met het Beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen. — Op 30 juli 1993 heeft de Regering een beslissing genomen over een aantal opties met betrekking tot de reorganisatie van de federale administratie.

Het Nationaal Onderzoeksinstituut voor arbeidsomstandigheden — NOVA — zou worden opgeheven en in mijn departement geïntegreerd, rekening houdend met zijn specificiteit.

Het NOVA is een parastatale van het type A, die opgericht werd door de wet van 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen. Het kwam in de plaats van het vroegere Instituut voor de verbetering van de arbeidsvoorwaarden — IVA —, met een aantal wijzigingen van de opdrachten. De voornaamste opdracht van het NOVA is vooral beleidsvoorbereidend onderzoek. Men kan het als de Belgische tegenhanger van de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden van Dublin beschouwen. Volgens de oprichtingswet hadden de activiteiten van het NOVA begeleid moeten worden door een stuurgroep, die uit de sociale partners had moeten bestaan.

In het kader van de herwaardering van de functie van secretaris-generaal, moeten de voorstellen ter uitvoering van de regeringsbeslissing door het college van secretarissen-generaal geformuleerd worden. De procedure is nog niet rond. Het is dus voorbarig om enige conclusie te trekken. Ik kan u wel verzekeren dat de beslissing stipt zal worden uitgevoerd. Dit betekent dat de specificiteit van het NOVA zal worden gerespecteerd.

De betrokkenheid van de sociale partners bij de opdrachten van het NOVA zal behouden blijven. Wetenschappelijk onderzoek in het kader van de beleidsopties zal onafhankelijk blijven. Een soepel beheer van inkomsten wordt onderzocht.

Problemen in verband met het personeelsstatuut werden nog niet aangesneden, maar ik kan u wel zeggen dat bij de regeling ervan rekening zal worden gehouden met de sociale aspecten.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — Mesdames, messieurs, la commission du Travail parlementaire vous propose pour la semaine prochaine l'ordre du jour suivant:

Mardi 7 décembre 1993, le matin à 10 heures.

Révision de la Constitution

1. Révision de l'article 24 de la Constitution, en vue d'étendre l'exception qui y est prévue à l'égard des ministres, aux membres des Exécutifs.

Projet de texte portant révision de l'article 24 de la Constitution.

2. Révision du titre II de la Constitution, en vue d'y insérer un article 24bis relatif aux droits économiques et sociaux.

L'après-midi à 14 heures.

1. Prise en considération de la proposition de résolution.
2. Projet de loi modifiant la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits.

3. Interpellations:

a) De M. M. Maertens au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « les menaces que les chasseurs français, d'une part, et l'absence de mesures protectrices belges, d'autre part, font planer sur la conservation de la nature dans les Bancs flamands protégés par la Convention de Ramsar »;

b) De M. Cardoen au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « les instructions communiquées au nom du parquet aux autorités verbalisantes »;

c) De M. Dufour au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « le placement de mineurs dans les prisons ».

A 16 heures: votes nominatifs:

a) Sur l'ensemble des dispositions constitutionnelles dont la discussion est terminée. (Vote à la majorité prévue par l'article 131 de la Constitution.)

b) Sur l'ensemble des projets de loi dont la discussion est terminée.

Jeudi 9 décembre 1993, à 15 heures.

1. Questions orales.

2. Interpellations:

a) De M. de Donnée au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « les lenteurs du décollage de la Société nationale des voies aériennes et les perspectives de sa privatisation »;

b) De M. Monfils au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « les nombreux accidents d'auto du week-end et les mesures à prendre pour endiguer ce fléau qui frappe surtout les jeunes »;

c) De M. Cardoen au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « le plan stratégique de La Poste »;

d) De M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales et au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « les projets visant à augmenter le nombre minimal de lits par hôpital de 150 à 250 »;

e) De M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales et au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « l'absence de mesures visant à mettre fin aux transferts injustifiés dans la sécurité sociale »;

f) De M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales et au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement et au ministre des Affaires sociales sur « la révision projetée de la loi sur les hôpitaux ».

3. Eventuellement: reprise de l'ordre du jour des séances de mardi.

Dames en heren, de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden stelt voor aanstaande week de volgende agenda voor:

Dinsdag 7 december 1993, 's ochtends om 10 uur.

Herziening van de Grondwet

1. Herziening van artikel 24 van de Grondwet, om de uitzondering die er ten opzichte van de ministers is bepaald uit te breiden tot de leden van de Executieven.

Ontwerp van tekst houdende herziening van artikel 24 van de Grondwet.

2. Herziening van titel II van de Grondwet, om een artikel 24bis in te voegen betreffende de economische en sociale rechten.

's Namiddags om 14 uur.

1. Inoverwegingneming van een voorstel van resolutie.

2. Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten.

3. Interpellaties:

a) Van de heer M. Maertens tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de bedreiging van het natuurbehoud op de volgens de Ramsar-Conventionie beschermde Vlaamse Banken door de Franse jagers enerzijds en de afwezigheid van Belgische beschermingsmaatregelen anderzijds »;

b) Van de heer Cardoen tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de instructies die namens het parket aan de verbaliserende overheden worden medegedeeld »;

c) Van de heer Dufour tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de opsluiting van minderjarigen in gevangenissen ».

Te 16 uur: naamstemmingen:

a) Over de afgehandelde grondwetsbepalingen. (Stemming met de meerderheid, bepaald bij artikel 131 van de Grondwet.)

b) Over het geheel van het afgehandelde ontwerp van wet.

Donderdag 9 december 1993, om 15 uur.

1. Mondelinge vragen.

2. Interpellaties:

a) Van de heer de Donnée tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de Nationale Maatschappij der luchtwegen die niet van de grond komt en de perspectieven voor haar privatisering »;

b) Van de heer Monfils tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de talrijke auto-ongevallen tijdens het weekeinde en de maatregelen ter bestrijding van dit kwaad, waarvan vooral jongeren het slachtoffer zijn »;

c) Van de heer Cardoen tot de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « het strategisch plan van De Post »;

d) Van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de plannen om het minimum aantal bedden per ziekenhuis op te trekken van 150 naar 250 »;

e) Van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « het uitblijven van maatregelen om de ongerechtvaardigde transfers in de sociale zekerheid ongedaan te maken »;

f) Van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de geplande herziening van de ziekenhuiswet ».

3. Eventueel: hervatting van de agenda van de vergaderingen van dinsdag.

Is de Senaat het eens met deze regeling van de werkzaamheden?

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux? (*Assentiment.*)

Dan is hiertoe besloten.

Il en est ainsi décidé.

NOMINATION DE DEUX MEMBRES SUPPLEANTS DU COLLEGE DE RECRUTEMENT DES MAGISTRATS

BENOEMING VAN TWEE PLAATSVERVANGENDE LEDEN VAN HET WERVINGSCOLLEGE DER MAGISTRATEN

* M. le Président. — Comme il a été communiqué antérieurement, le Sénat doit procéder, conformément à l'article 259bis du Code judiciaire, tel qu'inséré par la loi du 18 juillet 1991 modifiant

les règles du Code judiciaire relatives à la formation et au recrutement des magistrats, à la nomination de deux membres suppléants du jury du rôle linguistique français du Collège de recrutement des magistrats.

Zoals eerder werd meegedeeld, dient de Senaat, overeenkomstig het nieuwe artikel 259bis van het Gerechtelijk Wetboek, zoals het is ingevoegd bij de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en de werving van magistraten, over te gaan tot de benoeming van twee plaatsvervangende leden van de Franstalige examencommissie van het Wervingscollege der magistraten.

Le document portant les noms des candidats à chacun des mandats à pourvoir a été distribué sous le n° 878.

Het gedrukte stuk met de namen van de kandidaten voor elk van de te begeven mandaten, werd rondgedeeld onder het nr. 878.

Etant donné qu'un seul candidat s'est présenté pour la place de membre suppléant ayant la qualité de magistrat du ministère public, il me semble que le Sénat peut se dispenser d'un scrutin pour cette vacance.

Vermits er voor de plaats van plaatsvervangend lid die de hoedanigheid bezit van magistraat van het openbaar ministerie slechts 1 kandidaat is, meen ik dat de Senaat het overbodig zal achten tot een stemming over te gaan voor deze vacature.

Je proclame dès lors élu membre suppléant du jury du rôle linguistique français du Collège de recrutement des magistrats, ayant la qualité de magistrat du ministère public:

M. Bernard Detry, substitut du procureur général près la Cour d'appel de Mons, en tant que suppléant de M. Armand Spirlet.

Derhalve wordt verkozen verklaard tot plaatsvervangend lid van de Franstalige examencommissie van het Wervingscollege der magistraten, die de hoedanigheid bezit van magistraat van het openbaar ministerie:

De heer Bernard Detry, substituuat-procureur-generaal bij het Hof van beroep te Bergen, als plaatsvervanger van de heer Armand Spirlet.

Nous procédons maintenant au scrutin pour la nomination du membre suppléant ayant la qualité de magistrat du siège. J'attire votre attention sur le fait que le candidat doit obtenir la majorité des deux tiers des suffrages exprimés.

Voor de benoeming van het plaatsvervangend lid die de hoedanigheid bezit van magistraat van de zetel gaan wij nu over tot de geheime stemming. Ik vestig uw aandacht op het feit dat de kandidaat een meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen moet behalen.

Vous avez reçu une enveloppe contenant les bulletins de vote requis.

U hebt een omslag ontvangen die de nodige stembriefjes bevat.

Le sort désigne MM. Houssa et Didden pour remplir, avec les secrétaires, les fonctions de scrutateurs.

Het lot wijst de heren Houssa en Didden aan om, samen met de secretarissen, de functie van stemopnemers te vervullen.

A l'appel de son nom, chaque membre est prié de venir déposer son bulletin non signé dans l'urne.

Ik moge elk lid verzoeken om bij het afroepen van zijn naam zijn ongetekende stembrief in de stembus te komen deponeren.

Le scrutin est ouvert. Le vote commence par le nom de M. Houssa.

De stemming is geopend. Zij begint met de naam van de heer Houssa.

Le scrutin est clos.

De stemming is gesloten.

Il conviendra sans doute au Sénat de reprendre la suite de son ordre du jour pendant que les scrutateurs dépouillent les bulletins.

De Senaat zal waarschijnlijk zijn agenda willen voortzetten, terwijl de stemopnemers de stembiljetten nazien. (Instemming.)

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 61 ET 65 DE LA LOI DU 18 JUILLET 1991 ORGANIQUE DU CONTRÔLE DES SERVICES DE POLICE ET DE RENSEIGNEMENTS

Vote

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKEL-LEN 61 EN 65 VAN DE WET VAN 18 JULI 1991 TOT REGELING VAN HET TOEZICHT OP DE POLITIE- EN INLICHTINGENDIENSTEN

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi modifiant les articles 61 et 65 de la loi du 18 juillet 1991 organique du contrôle des services de police et de renseignements.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 61 en 65 van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op de politie- en inlichtingendiensten.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

155 membres sont présents.

155 leden zijn aanwezig.

153 votent oui.

153 stemmen ja.

1 vote non.

1 stemt neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Anthuenis, Appeltans, Arts, Bartholomeeussen, Barzin, Bayenet, Beerden, Belot, Benker, Bock, Boël, Borremans, Bosman, Bouchat, Bougard, Buchmann, Buelens, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Collignon, Cooreman, Mme Cornet d'Elzies, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden, Daras, Mme Dardenne, MM. De Backer, De Boeck, Decléty, De Croo, De Grauwe, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Désir, Desmedt, Desutter, Mme Detiège, MM. Deworme, De Wulf, D'hondt, Didden, Dierickx, Dighneef, Dufour, Eeman, Erdman, Evers, Evrard, Flaghothier, Foret, Garcia, Gesquiere, Gevenois, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Goovaerts, Grosjean, Guillaume, Happart, Hasquin, Hatry, Henneuse, Hermans, Mme Herzet, MM. Hofman, Hotyat, Houssa, Jonckheer, Th. Kelchtermans, Kenzeler, Kuijpers, Lahaye, Lallemand, Larcier, Laverge, Leclercq, Mme Leduc, MM. Lefevre, Lenfant, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lozie, M. Maertens, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Matthijs, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Meesters, Moens, Monset, Moureaux, Mouton, Pataer, Péciaux, Pinoie, Poulain, Poulet, Quintelier, Raes, Scharff,

Schiltz, Seeuws, Snappe, Steenberghe, Stroobant, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenhaute, Mmes Van den Poel-Welkenhuysen, Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Thillo, van Weddingen, Verberckmoes, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Verreycken, Verschueren, Weyts et Wierinckx.

A voté non:

Neen heeft gestemd:

M. Van Belle.

S'est abstenue:

Onthouden heeft zich:

Mme Nélis.

Het woord is aan de heer Tavernier.

De heer Tavernier (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij vergist en op de stemknop van mevrouw Nélis gedrukt die niet aanwezig is.

De Voorzitter. — Akte wordt u daarvan gegeven.

PROJET DE LOI PORTANT MODIFICATION DES ARTICLES 65 ET 67 DE LA NOUVELLE LOI COMMUNALE ET Y INSÉRANT UN ARTICLE 136BIS

Vote

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELLEN 65 EN 67 VAN EN INVOEGING VAN EEN ARTIKEL 136BIS IN DE NIEUWE GEMEENTEWET

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi portant modification des articles 65 et 67 de la nouvelle loi communale et y insérant un article 136bis.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 65 en 67 van en invoeging van een artikel 136bis in de nieuwe gemeentewet.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

158 membres sont présents.

158 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont pris part au vote:

Aan de stemming hebben deelgenomen:

MM. Anthuenis, Appeltans, Arts, Bartholomeussen, Barzin, Bayenet, Beerden, Belot, Benker, Bock, Boël, Borremans, Bosman, Bouchat, Bougard, Buchmann, Buelens, Mme Buyle,

Mme Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Collignon, Cooreman, Mme Cornet d'Elzies, Mme Creyf, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden, Daras, Mme Dardenne, MM. De Backer, De Boeck, Decléty, De Croo, De Grauwe, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Désir, Desmedt, Desutter, Mme Detiège, MM. Deworme, De Wulf, D'hondt, Didden, Dierickx, Dighneef, Dufour, Eeman, Erdman, Evers, Evrard, Flagothier, Foret, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goosens, Geovaerts, Grosjean, Guillaume, Happart, Hasquin, Hatry, Henneuse, Hermans, Mme Herzet, MM. Hofman, Hotyat, Houssa, Jonckheer, Th. Kelchtermans, Kenzeler, Kuipers, Lahaye, Lallemand, Larcier, Laverge, Leclercq, Mme Leduc, MM. Lefevre, Lenfant, Lenssens, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lozie, Maertens, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Matthijs, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Meesters, Monset, Moureaux, Mouton, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Pouillet, Quintelier, Raes, Scharff, Schiltz, Seeuws, Snappe, Steenberghe, Stroobant, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Mmes Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Belle, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenhaute, Mmes Van den Poel-Welkenhuysen, Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Thillo, van Weddingen, Verberckmoes, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Verreycken, Verschueren, Weyts, Wierinckx et Swaelen.

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET GENERAL DES DÉPENSES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1992 — SECTION «12 — MINISTÈRE DE LA JUSTICE» ET SECTION «13 — MINISTÈRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE»

Votes réservés

Vote sur l'ensemble

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE ALGEMENE UITGAVENBEGROTING VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1992 — SECTIE «12 — MINISTERIE VAN JUSTITIE» EN SECTIE «13 — MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTENARENZAKEN»

Aangehouden stemmingen

Stemming over het geheel

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons procéder maintenant au vote sur les amendements réservés du projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1992 — Section «12 — ministère de la Justice» et Section «13 — ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique».

Wij moeten thans stemmen over de aangehouden amendementen van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1992 — Sectie «12 — ministerie van Justitie» en Sectie «13 — ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken».

De Senaat moet zich eerst uitspreken over het amendement van de Regering dat ertoe strekt een nieuw artikel 1 in te lassen, aangezien het oorspronkelijke artikel 1 in de commissie werd verworpen.

Le Sénat doit se prononcer tout d'abord sur un amendement du Gouvernement tendant à insérer un article premier (nouveau), l'article premier original n'ayant pas été adopté en commission.

De heer De Croo (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, waarom is dit artikel in de commissie verworpen?

De Voorzitter. — Dat kan ik u niet zeggen, mijnheer De Croo.

De heer De Croo (VLD). — Ik zal het zeggen, omdat er onvoldoende leden van de meerderheid aanwezig waren.

De Voorzitter. — Ik breng dit amendement in stemming.

Je mets aux voix cet amendement.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij moeten nu stemmen over het amendement van de Regering dat ertoe strekt een nieuw artikel 2 in te lassen.

Nous devons voter maintenant sur l'amendement du Gouvernement tendant à insérer un article 2 (nouveau).

Ik breng dit amendement in stemming.

Je mets aux voix cet amendement.

— Aangenomen.

Adopté.

De heer De Croo (VLD). — Van *rattrapage* gesproken!

M. le Président. — Nous procédons au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Wij gaan over tot de naamstemming over het ontwerp van wet in zijn geheel.

— Le vote commence.

De stemming begint.

160 membres sont présents.

160 leden zijn aanwezig.

93 votent oui.

93 stemmen ja.

64 votent non.

64 stemmen neen.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Arts, Bartholomeeussen, Bayenet, Beerden, Belot, Borremans, Bouchat, Mme Cahay-André, MM. Cardoen, Cerexhe, Collignon, Cooreman, Mme Creyf, MM. Crucke, Daerden, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Desutter, Mme Detière, MM. Deworme, De Wulf, Didden, Dighneef, Erdman, Evard, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Goossens, Grosjean, Guillaume, Happart, Henneuse, Hermans, Hofman, Hotyat, Th. Kelchtermans, Kenzeler, Lallemand, Larcier, Leclercq, Lefevre, Lenfant, Lenssens, Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Matthijs, Mme Maximus, MM. Moens, Moureaux, Mouton, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Pouillet, Quintelier, Scharff, Seeuws, Steenberghe, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Timmermans, Tobback, Mmes Tyberghien-Vandenbussche, Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombrugge, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, Van Rompuy, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Vermassen, Verschueren, Weyts et Swaelen.

Ont voté non:

Neen hebben gestemd:

MM. Anthuenis, Appeltans, Barzin, Benker, Bock, Boël, Bosman, Bougard, Buchmann, Buelens, Mme Buyle, Mme Cornet d'Elzuis, MM. Cuyvers, Daras, Mme Dardenne,

MM. De Boeck, Decléty, De Croo, De Grauwe, Désir, Desmedt, D'hondt, Dierickx, Dufour, Eeman, Evers, Foret, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goovaerts, Hasquin, Hatry, Mme Herzet, MM. Houssa, Jonckheer, Kuijpers, Lahaye, Laverge, Mme Leduc, MM. Liesenborghs, Loones, Lozie, M. Maertens, Mmes Maes, Mayence-Goossens, MM. Meesters, Monset, Peeters, Raes, Schiltz, Snappe, Tavernier, Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Vandenhaute, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Van Hooland, Van Thillo, van Weddingen, Verberckmoes, Verlinden, Verreycken et Wierinckx.

Se sont abstenus:

Onthouden hebben zich:

MM. Capoen, De Backer et Van Belle.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Croo.

De heer De Croo (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, de VLD-fractie was bereid tot afspraken met leden van de meerderheid, maar ik stel vast dat de meerderheid het weer eens gehaald heeft dank zij onze afspraken.

Ik wil de fracties van de meerderheid er nogmaals op wijzen dat de VLD niet tot afspraken bereid is voor stemmingen die een bijzondere meerderheid vereisen.

Volgende dinsdag zal men dus niet op ons kunnen rekenen.

Overigens meen ik dat het niet aan de VLD is om het quorum te verzekeren. Nu weet men het voor de volgende keer!

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Erdman.

De heer Erdman (SP). — Mijnheer de Voorzitter, ik weet dat de heer De Croo en vooral de VLD zeer goed kunnen rekenen. Dan moeten zij kunnen nagaan dat het quorum zelfs zonder hun stemafspraken zou zijn bereikt. Toch dank ik de VLD-collega's die bereid waren de stemafspraken na te komen.

M. De Croo. — C'est du beau rattrapage.

De Voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

De heer Capoen (VU). — Ik ben afgesproken met de heer Van Wambeke.

De heer Van Belle (VLD). — Ik ben afgesproken met de heer Vandenberghe.

De heer De Backer (VLD). — Ik ben afgesproken met de heer Lambert Kelchtermans.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VERREYCKEN TOT DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTENARENZAKEN OVER «HET OPTREDEN VAN POLITIE-COMMISSARIS EN BURGEMEESTER BIJ HET KONINKLIJK BEZOEK IN ANTWERPEN»

Stemming over de eenvoudige motie

INTERPELLATION DE M. VERREYCKEN AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR «LE COMPORTEMENT DU COMMISSAIRE DE POLICE ET DU BOURGMESTRE LORS DE LA VISITE ROYALE A ANVERS»

Vote sur la motion pure et simple

De Voorzitter. — Dames en heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Verreycken tot de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «het optreden van politiecommissaris en burgemeester bij het koninklijk bezoek in Antwerpen» werden twee moties ingediend.

Mesdames, messieurs, deux motions ont été déposées en conclusion de l'interpellation de M. Verreycken au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur « le comportement du commissaire de police et du bourgmestre lors de la visite royale à Anvers ».

De ene, de eenvoudige motie, door de heren Hermans, Henneuse en De Loor, luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Verreycken en het antwoord van de minister,

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Verreycken et la réponse du ministre,

Passe à l'ordre du jour. »

De andere, door de heren Buelens en Peeters, luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Verreycken tot de minister van Binnenlandse Zaken en diens antwoord,

Meent dat:

— In het bewuste bezoek geen reden kan worden gevonden om meerdere wetten te laten overtreden door politieoverheden;

— Het recht op vrije meningsuiting onverkort moet worden gewaarborgd, ook aan nationalisten;

— De minister hierover de nodige opmerkingen en richtlijnen dient te verstrekken aan de betrokken ordehandhavers. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Verreycken à l'adresse du ministre de l'Intérieur ainsi que la réponse de ce dernier,

Estime:

— Que rien dans cette visite ne peut justifier la violation de plusieurs lois par les autorités de police;

— Que la liberté d'expression doit être garantie sans réserve, même aux nationalistes;

— Que le ministre doit adresser les observations et directives requises à cette fin aux responsables du maintien de l'ordre intéressés. »

Overeenkomstig ons Reglement stemmen wij over de eenvoudige motie die de voorrang heeft.

Conformément à notre Règlement, nous votons sur la motion pure et simple qui bénéficie de la priorité.

Het woord is aan de heer De Croo voor een stemverklaring.

De heer De Croo (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, het is niet omdat wij tegen de gewone motie gaan stemmen dat wij de andere motie zullen steunen.

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming.

Nous passons au vote.

— De eenvoudige motie, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

La motion pure et simple, mise aux voix par assis et levé, est adoptée.

ADMINISTRATIEVE BEGROTINGEN

Stemming over de conformiteitsmotie

BUDGETS ADMINISTRATIFS

Vote sur la motion de conformité

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over de overeenstemming van aangepaste administratieve begrotingen met de inhoud en de doelstellingen van de aangepaste Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1992.

Nous devons nous prononcer sur la conformité de budgets administratifs, ajustés au contenu et aux objectifs du budget général des Dépenses ajusté pour l'année budgétaire 1992.

De conformiteitsmotie luidt:

« De Senaat,

Gelet op de artikelen 20 en 44 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit;

Gelet op de wet van 11 juni 1992 houdende de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1992 (*Belgisch Staatsblad* van 3 juli 1992);

Gelet op het wetsontwerp houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1992 — Sectie « 12 — ministerie van Justitie » en Sectie « 13 — ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken » (Gedr. St. nr. 830 — 1, RA 16363);

Verklaart dat de aangepaste administratieve begrotingen, Sectie « 12 — ministerie van Justitie » en Sectie « 13 — ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken » van het begrotingsjaar 1992 (bijlagen aan het Gedr. St. Kamer nr. 1009/1 — 92/93) in overeenstemming zijn met de inhoud en de doelstellingen van het hogergenoemde ontwerp van wet. »

« Le Sénat,

Vu les articles 20 et 44 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat;

Vu laloi du 11 juin 1992 contenant le budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 1992 (*Moniteur belge* du 3 juillet 1992);

Vu le projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1992 — Section « 12 — ministère de la Justice » et Section « 13 — ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique » (Doc. n° 830-1, RA 16363);

Déclare que les budgets administratifs ajustés, Section « 12 — ministère de la Justice » et Section « 13 — ministère de l'Intérieur et de la Fonction publique » de l'année budgétaire 1992 (annexes au Doc. Chambre n° 1009/1 — 92/93) sont conformes au contenu et aux objectifs du projet de loi susmentionné. »

Daar niemand het woord vraagt, breng ik de conformiteitsmotie in stemming.

Personne ne demandant la parole, je mets aux voix la motion de conformité.

— Deze motie, bij zitten en opstaan in stemming gebracht, wordt aangenomen.

Cette motion, mise aux voix par assis et levé, est adoptée.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

COMMUNICATION DE M. LE PRESIDENT

De Voorzitter. — Hier volgt de uitslag van de geheime stemming over de benoeming van een plaatsvervangend lid van het wervingscollege der magistraten:

Voici le résultat du scrutin pour la nomination d'un membre suppléant du collège de recrutement des magistrats:

Aantal stemmenden: 152.

Nombre de votants: 152.

Blanco of ongeldige stembriefjes: 4.

Bulletins blancs ou nuls: 4.

Geldige stemmen: 148.

Votes valables: 148.

Tweederde meerderheid: 99.

Majorité des deux tiers: 99.

De heer Charles-Edouard Henrion bekomt 98 stemmen.

M. Charles-Edouard Henrion obtient 98 suffrages.

Mevrouw Marguerite Charlier bekomt 43 stemmen.

Mme Marguerite Charlier obtient 43 suffrages.

De heer Pierre Oliviers bekomt 5 stemmen.

M. Pierre Oliviers obtient 5 suffrages.

De heer Jacques Michaëlis obtient 2 suffrages.

M. Jacques Michaëlis obtient 2 suffrages.

Daar geen der kandidaten de vereiste meerderheid der stemmen heeft bekomen, wordt overgegaan tot een herstemming tussen de heer Henrion en mevrouw Charlier.

Aucun candidat n'ayant obtenu la majorité requise des suffrages, il va être procédé à un scrutin de ballottage entre M. Henrion et Mme Charlier.

Voor deze stemming is een tweede meerderheid vereist en een aanwezigheidsquorum van de helft + een van het aantal leden.

Pour être élu, un candidat doit obtenir les deux tiers des suffrages exprimés, la moitié + un des membres devant être présents.

De stemming is geopend. Zij begint met de naam van de heer Houssa.

Le scrutin est ouvert. Le vote commence par le nom de M. Houssa.

De stemming is gesloten.

Le scrutin est clos.

De Senaat zal waarschijnlijk zijn agenda willen voortzetten, terwijl de stemopnemers de stembiljetten nazien.

Il conviendra sans doute au Sénat de reprendre la suite de son ordre du jour pendant que les scrutateurs dépouillent les bulletins. (*Assentiment.*)

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER LOZIE AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTENARENZAKEN OVER «DE RECENTE UITSPRAKEN VAN DE EERSTE MINISTER AANGAANDE TWEE BASKISCHE ASIELZOEKERS»

QUESTION ORALE DE M. LOZIE AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR «LES RECENTES DECLARATIONS DU PREMIER MINISTRE A PROPOS DE DEUX DEMANDEURS D'ASILE BASQUES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Lozie aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «de recente uitspraken van de Eerste minister aangaande twee Baskische asielzoekers».

Het woord is aan de heer Lozie.

De heer Lozie (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, maandagavond verklaarde Eerste minister Jean-Luc Dehaene in Madrid dat de Belgische Regering hoger beroep zal aantekenen indien de twee Basken, die sinds juni in Brussel in de gevangenis zitten, het statuut van politiek vluchteling krijgen.

Kan de minister bevoegd voor vreemdelingenzaken antwoorden op de volgende vragen?

Ten eerste, hoe kan het commissariaat-generaal de asielprocedure ten gronde nog objectief afwerken na de uitspraak van de Eerste minister?

Ten tweede, over welke garanties beschikt het commissariaat-generaal om onafhankelijk van binnenlandse of buitenlandse druk te oordelen?

Ten derde, in welke zin zal de asielwetgeving aangepast worden om, zoals de Eerste minister verklaarde, een herhaling van een dergelijke incident te voorkomen? Betekent dit dat Europese burgers hun asielrecht zouden verliezen binnen de Europese Unie?

Ten vierde, hoe kan hij voor het betrokken Spaans-Belgisch echtpaar de nodige garanties bieden voor een eerlijke behandeling van hun asielaanvraag, tot en met de beroepsprocedure?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Tobback.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik signaleer de heer Lozie dat zijn partijgenote, mevrouw Aelvoet, in de Kamer tijdens het vraaguurte identiek dezelfde vraag heeft gesteld. Ik dring bijgevolg aan op enige coördinatie.

Aangezien hier dezelfde vraag wordt gesteld als in de Kamer, zal ik daarop ook hetzelfde antwoord geven.

Men dient de loutere justitiële procedure tot uitlevering duidelijk te onderscheiden van een procedure tot het bekomen van het statuut van asielzoeker en van politiek vluchteling, in toepassing van artikel 1 van de Conventie van Genève. In voorkomend geval loopt er sinds 15 juni een uitleveringsverzoek in België, dus vanaf het ogenblik dat de twee betrokken personen zijn aangehouden tengevolge van een internationaal aanhoudingsmandaat gelanceerd door de Spaanse justitie. Bij deze zaak is de minister van Binnenlandse Zaken in genede betrokken.

De betrokkenen hebben eind oktober een asielaanvraag ingediend bij de Dienst vreemdelingenzaken die onontvankelijk werd verklaard omdat zij reeds sedert meer dan acht dagen in België verbleven, namelijk anderhalf jaar. Volgens de bestaande wetgeving is hun aanvraag voor de administratie vreemdelingenzaken, ten minste naar de vrom, onontvankelijk. Het echtpaar is in beroep gegaan en de commissaris-generaal heeft hun verzoek onvankelijk verklaard, evenwel zonder zich uit te spreken over het feit of zij al dan niet het statuut zouden kunnen bekomen. Ik ben daartegen niet in beroep gegaan, hoewel de wet zulks toelaat, en dit om verschillende redenen waarover ik het hier niet zal hebben.

De heer Lozie vraagt of dit betekent dat Europese burgers hun asielrecht verliezen binnen de Europese Unie. Op zichzelf is dit niet zo'n schokkende vaststelling. Indien de commissaris-generaal het statuut van politiek vluchteling toekent aan een van de inwoners van de twaalf landen van de Unie, impliceert dit niet dat volgens hem de betrokkene werd mishandeld of gefolterd.

De heer Seeuws, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

In de termen van de Conventie van Genève heet het dat de betrokkene, in dit geval in Spanje, niet kan rekenen op een behoorlijk proces zoals het door een democratische justitie in een democratische rechtsstaat wordt verzekerd. Het erkennen van een Spanjaard als politieke vluchteling is dus in feite een akte van wantrouwen tegenover de Spaanse instellingen. Als lid van dezelfde Unie kan zoiets voor ons land niet zonder politieke gevolgen blijven.

Wanneer een rechtsorgaan als het commissariaat-generaal een dergelijke uitspraak doet, heeft dit een veel grotere betekenis dan wanneer een privé-organisatie als *Amnesty international*, waarvoor ik zeker sympathie heb, een dergelijke uitspraak doet.

De Eerste minister heeft verklaard dat de Belgische Regering beroep zal aantekenen bij de Vaste Beroepscommissie indien de commissaris-generaal hier het statuut toekent van politieke vluchteling. Indien zij geen gelijk haalt zal zij beroep aantekenen bij de Raad van State. Zij zal dus alles in het werk stellen om te beletten dat Spanje door een Belgische rechtsinstantie zou worden veroordeeld. Indien deze Belgische rechtsinstantie dit toch doet in haar onafhankelijkheid die wij respecteren, worden wij geconfronteerd met een groot politiek probleem.

Betekent dit dat de Regering druk wil uitoefenen op de commissaris-generaal? De Belgische Staat is reeds vaker in beroep gegaan tegen uitspraken van rechtbanken van de eerste aanleg en in cassatie tegen hoven van beroep. Het zou dus niet de eerste keer zijn dat de Belgische Regering in beroep gaat. Indien de commissaris-generaal het statuut van politieke vluchteling verleent, zal de Belgische Regering blijf geven van vertrouwen in Spanje als democratisch lid van de Unie en alle rechtsmiddelen uitputten tegen een veroordeling van de Spaanse Staat en haar instellingen.

Het gaat dus niet uitsluitend om deze twee individuele gevallen, maar om een principe in de relatie tussen lidstaten van de Europese Unie.

De verklaring van de Eerste minister wordt door sommigen geïnterpreteerd als een voornemen om de asielwetgeving te wijzigen. Reeds bij de besprekingen te Maastricht is gebleken dat België voorstander is van een communautarisering van deze materie.

België is dus van mening dat er voor heel Europa één asielwet moet komen, één procedure van beoordeling, beroep en verbreking. De wetgeving in de verschillende Staten moet dan ook worden aangepast, zo niet zullen we vaker met dit soort incidenten worden geconfronteerd. Indien we dus verklaren dat we de asielwetgeving willen aanpassen, dan is dit niet omdat Spanje dat eist, maar dan moet u dat situeren in het algemene kader van een groei naar één Europese aanpak om niet voor dit soort dilemma's te worden geplaatst.

Tenslotte wijs ik er nog om dat ik de commissaris-generaal redelijk goed ken en ik kan mij niet voorstellen dat hij zich door mij of iemand anders onder druk gezet voelt. Indien dit toch het geval zou zijn, dan denk ik dat dit eerder een omgekeerde werking zal hebben en hij niet zou reageren zoals wij dat eventueel zouden willen. Maak u dus geen zorgen over de druk waaronder de commissaris-generaal zou bezwijken.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Lozie voor een repliek.

De heer Lozie (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, ik wil graag een paar korte bedenkingen maken.

Mijnheer de minister, ik kan aannemen dat u geregeld in beroep gaat tegen een beslissing van een onafhankelijk rechtssysteem. Ik heb daar geen bezwaar tegen. Ik vind het wel vreemd dat men in beroep gaat alvorens er eens uitspraak is gevallen en alvorens men de motivatie van de uitspraak van de commissaris-generaal kent, omdat men een conflict binnen de EU wil vermijden.

Ten tweede wijs ik erop dat het asielrecht voor EU-burgers in de Europese Gemeenschap toch niet onbelangrijk is, wanneer we vaststellen wat er enkele jaren geleden in Groot-Brittannië is gebeurd. Daar bleek dat een wellicht wel goed werkend rechtsapparaat bij de veroordeling van vermeende IRA-leden blijkbaar zwaar in de fout is gegaan. Stel u voor dat deze mensen in een ander land asiel hadden aangevraagd. We kunnen er toch wel eens over nadenken of het niet billijk is daarop in te gaan.

De heer Tobback, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, het is misschien belangrijk nogmaals een aantal zaken te preciseren. Het voorbeeld van de IRA-leden is in deze zaak niet relevant. De Regering en ikzelf zitten meer op de golflengte van de heer Lozie dan hij wel denkt. Wanneer België het eens kan zijn met het standpunt van een Belgische recht instantie dat erop neerkomt dat de Spaanse justitie niet betrouwbaar is en in toepassing van de Conventie van Genève aan bepaalde mensen geen correct proces kan garanderen, wanneer we er dus van uitgaan dat zij bij terugzending in Spanje zullen blootstaan aan foltering, vervolging en onmenselijke behandeling, zonder dat de Spaanse democratie hen daarvoor kan behoeden, dan moeten we de consequenties trekken en Spanje verzoeken uit de Europese Unie te treden, vermits dit één van de principes van deze Unie is. Bijgevolg vertrekt de Belgische Regering van het uitgangspunt dat zij vertrouwen heeft in de Spaanse instellingen en eist zij van de Spaanse regering dat zij onze rechtspraak ondergaat en aanvaardt zoals wij de hunne.

In het kader van dit wederzijds vertrouwen put de Belgische Regering dan ook alle middelen uit om een dergelijke veroordeling, niet van de betrokken personen, maar van de Spaanse instellingen, te vermijden. Maar, principieel hebben wij niet de bevoegdheid van de commissaris-generaal betwist toen hij de vraag ontvankelijk verklaarde, hoewel wij dit hadden kunnen doen. Wij zullen evenwel, wanneer het enigszins mogelijk is, bij de Vaste Beroepscommissie en bij de Raad van State beroep aantekenen tegen wat neerkomt op een veroordeling van Spanje. Ik denk trouwens niet dat dit zo onzinnig is.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

COMMUNICATION DE M. LE PRESIDENT MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

M. le Président. — Voici le résultat du scrutin de ballottage pour la nomination d'un membre suppléant du collège de recrutement des magistrats:

Hier volgt de uitslag van de geheime herstemming over de benoeming van een plaatsvervangend lid van het wervingscollege der magistraten:

Nombre de votants: 133.
Aantal stemmenden: 133.
Bulletins blancs ou nuls: 8.
Blanco of ongeldige stembriefjes: 8.
Votes valables: 125.
Geldige stemmen: 125.
Majorité des deux tiers: 84.
Tweederde meerderheid: 84.
M. Charles-Edouard Henrion obtient 104 suffrages.
De heer Charles-Edouard Henrion bekomt 104 stemmen.
Mme Marguerite Charlier obtient 21 suffrages.
Mevrouw Marguerite Charlier bekomt 21 stemmen.

Dès lors est proclamé élu membre suppléant du jury du rôle linguistique français du Collège de recrutement des magistrats, ayant la qualité de magistrat du siège: M. Charles-Edouard Henrion en tant que suppléant de Mme Suzanne Boonen-Moreau qui achèvera le mandat de M. Roger Stokart, démissionnaire.

Derhalve wordt tot plaatsvervangend lid van de Franstalige jury van het Wervingscollege der magistraten, die de hoedanigheid bezit van magistraat van de zetel, verkozen verklaard: de heer Charles-Edouard Henrion als plaatsvervanger van mevrouw Suzanne Boonen-Moreau die als opvolger het mandaat van de heer Roger Stokart, ontslagnemend, zal voltrokken.

Il en sera donné connaissance au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques.

Hiervan zal kennis worden gegeven aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VALKENIERS TOT DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN TOT DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «DE ZOGENAAMD VERPLICHTE INSCHRIJVING BIJ EEN HUISARTS»

INTERPELLATION DE M. VALKENIERS AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES ET AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «CE QU'IL EST CONVENU D'APPELER L'INSCRIPTION OBLIGATOIRE CHEZ UN GENERALISTE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de zogenaamd verplichte inschrijving bij een huisarts».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer de Voorzitter, ik vind het schandalig dat men van de vakantie heeft willen gebruik maken om een dergelijke ingrijpende regeling in te voeren zonder dat het Parlement hier enige inspraak kreeg. U zult moeten toegeven dat er nog te veel onbekenden zijn in dit systeem, des te meer daar het werd ingegeven door een extreem-linkse professor in de huisartsgeneeskunde die tot nu toe zwoer bij multidisciplinaire groepspraktijken die alles bij mekaar toch nog meer kosten aan het RIZIV dan de klassieke huisartsgeneeskunde. Op de koop toe is hij nu zelf niet tevreden met de ingevoerde maatregelen die hij noemt: «Een pure besparingsoperatie die veel wrevel, vraagtekens en administratieve problemen oproept.»

Beseffen de ministers wel welke revolutie dit systeem kan teweeg brengen in de organisatie van de Belgische geneeskunde die tot nu toe model kon staan in de hele wereld en die dat ook zou gebleven zijn moest men vroeger hebben ingegrepen en de uitwassen onmogelijk hebben gemaakt?

Heeft dit voorstel wel zin nu blijkt dat reeds drie Belgen op vier meer dan vijf jaar hun huisarts trouw blijven? Waarom moet men hier naar een systeem van verplichte huisarts overgaan, terwijl het systeem in Groot-Brittannië en Nederland wordt aangepast, met een grotere vrijheid voor arts en patiënt tot gevolg en een grotere verantwoordelijkheid voor deze laatste? Het is niet bewezen dat dit systeem de medische overconsumptie zal afremmen daar het in veel gevallen zelfs nieuwe prestaties genereert.

Gaan we hier niet terug naar het systeem van de vroeger zo verderfelijke dichotomie waarbij de huisarts een percentage kreeg van het ereloon van de specialist voor die patiënten die rechtstreeks naar hem waren verwezen? Zal dit ook geen nieuwe bron worden van overconsumptie?

Is deze gijzeling van de specialisten door de huisartsen wel gezond wanneer we weten dat er reeds zoveel huisartsen zijn met te weinig prestaties, die slechts naar de specialisten verwijzen wanneer ze er werkelijk toe gedwongen worden door de patiënt of zijn familie?

Hoe kan de jonge afgestudeerde huisarts, die zopas twee jaar extra opleiding aan zijn been kreeg, met dit systeem nog hoop hebben op een normale praktijkvorming binnen een redelijke termijn?

Hoe gaat dit systeem in de praktijk werken? Wanneer een patiënt éénmaal naar een specialist is verwezen door een huisarts, houdt dit dan in dat hij voor ieder controle- of aanvullend onderzoek opnieuw een verwijzing moet halen bij zijn huisarts of gaat het om een verwijzing voor een bepaalde periode of voor een bepaald aantal raadplegingen? Geldt dit voor alle specialisten of zijn bepaalde specialisten, zoals kinderartsen en vrouwenartsen, hiervan vrijgesteld? Zo ja, op welke basis? Gelden deze argumenten ook niet voor andere specialiteiten? Wie gaat controle uitoefenen op deze doorverwijzingen? Hoe kan een patiënt van arts veranderen? Hoe frequent mag dit gebeuren? Wat met patiënten die ergens met vakantie zijn of ergens tijdelijk verblijven?

U zegde dat een patiënt van huisarts mag veranderen wanneer zijn arts sterft. Dat lijkt mij de logica zelf. Daarvoor is geen ministeriële uitspraak nodig.

Werd voor dit systeem van inschrijving het advies ingewonnen van de ziekenfondsen, van de doktersorganisaties, van de universiteiten en van de Koninklijke Academie voor geneeskunde? Is deze inschrijving bij een vaste huisarts gekoppeld aan het bijhouden van een centraal medisch dossier? Is hierbij in een vergoeding voorzien voor de huisartsen? Zijn er fondsen op de begroting voor deze vergoeding? Wat verstaat men onder een vaste huisarts? Moeten alle leden van een gezin bij eenzelfde huisarts zijn ingeschreven?

Zeër veel vragen dus waarop wij nog steeds geen antwoord hebben, mijnheer de minister. Ik zal u een voorbeeld geven dat zou kunnen komen uit mijn praktijk. Een patiënt met een zware depressie en zelfmoordgedachten wordt door de huisarts naar de specialist gestuurd. De specialist oordeelt dat de patiënt moet worden opgenomen, maar die weigert. Hoezeer de familie hem ook tracht te overtuigen, toch wil hij naar huis gaan. Die patiënt moet binnen de week opnieuw worden gezien door de specialist. De risico's zijn immers zeer groot. Moet de patiënt of zijn familie nu weer aan de huisarts een verwijzing vragen naar een specialist? Is het niet logisch dat de specialist die patiënt binnen de week weer ziet wegens het gevaar op zelfmoord?

Er zijn dus nog vele vragen waarop geen antwoord is gegeven. Het is niet mogelijk die inschrijving op een ordelijke manier te laten verlopen, zodat die inschrijving een voordeel opbrengt én voor de patiënt én voor het RIZIV. Die twee laatste elementen zijn immers steeds mijn leitmotiv.

Hoe werkt het systeem van terugbetaling via de belastingaanfijte van het te veel betaald remgeld? Wordt hierbij rekening gehouden met het bruto of netto belastbaar inkomen? Werden deze plafonds reeds vastgesteld? Zo ja, hoeveel bedragen ze? Zal dit niet tot gevolg hebben dat ook het belastingpersoneel inzicht zal krijgen in het medisch verbruiksprofiel van belastingplichtigen?

Hoe zal het ziekenfonds weten of een patiënt remgeld betaald heeft of niet? We weten dat bepaalde poliklinieken en zelfs groepspraktijken geen remgeld aanrekenen, alhoewel dit wettelijk verplicht is. Gaan patiënten geen remgeld terugtrekken dat ze zelf niet hebben betaald? Op hoeveel schat men de kosten voor deze nieuwe administratieve verplichting voor de ziekenfondsen, die op het einde van het jaar aan al hun leden een soort attest zullen moeten afleveren met het totaal bedrag dat in het voorbije jaar aan remgeld vóór artsenhonoraria werd betaald? En gaat het hier alleen om remgeld of ook om supplementen betaald in ziekenhuizen voor onderzoeken of opnames? Kan dit remgeld herverzekerd worden in het regime van de hospitalisatieverzekeringen? Hoe kunnen de verzekeringen op termijn weten wat terugbetaald werd en wat niet?

In heel mijn politieke loopbaan ben ik actief geweest in de sector van de sociale zekerheid. Steeds heb ik me laten leiden door twee hoofdmotieven: het belang van de patiënt en het budget van de sociale zekerheid.

Graag verneem ik dan ook van de minister welke de voordelen van het systeem zijn voor de patiënten en voor de sociale zekerheid. Persoonlijk denk ik dat het voor beide een negatieve operatie wordt en ik zie me dan ook niet in staat deze maatregelen goed te keuren, tenzij de minister me van het tegenovergestelde kan overtuigen. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Bosman.

De heer Bosman (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, het Vlaams Blok wijst de verplichte inschrijving bij een huisarts ten stelligste af. Deze maatregel heeft geen enkel nut aangezien het overgrote deel van de patiënten, namelijk drie op vier, nu reeds hun vaste huisarts meer dan vijf jaar trouw blijven. Bovendien is het een maatregel waar niemand naar vraagt, tenzij degenen die een zuiver staatsdirigisme voorstaan of belang hebben bij een zich steeds uitbreidende bureaucratie. Vooral als aan deze verplichte inschrijving een verlaging van het remgeld wordt gekoppeld, zal de controle en administratieve afwikkeling zowel voor de mutualiteiten als voor de fiscus, dusdanig ingewikkeld worden dat de kosten veel hoger zullen oplopen dan de beoogde besparingen, voor zover die er al zouden zijn, wat wij ernstig betwijfelen.

Inschrijving bij een huisarts is, de facto, een vorm van vestigingwet. Een beginnend huisarts zal niet aan zijn trekken komen aangezien iedereen al ingeschreven is en de patiënten een zekere terughoudendheid zullen vertonen om van huisarts te wisselen, uit vrees voor nadelige gevolgen van administratieve of financiële aard. Het probleem van jonge afgestudeerden die nu nauwelijks voldoende verdienen om hun huur te betalen, zal nog penibeler worden in plaats van opgelost te worden.

Voor de aanpak van de werkelijke problemen, zoals de overconsumptie van de geneeskunde, het overaanbod van zorgenverstrekkers en het vinden van een rechtvaardige manier om het aantal geneesheren te beperken, is het voorstel tot verplichte inschrijving bij een huisarts dan ook eerder een afleidingsmaneuver. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Pataer.

De heer Pataer (SP). — Mijnheer de Voorzitter, ik vind het een beetje een bizarre situatie. Enkele weken geleden heeft collega Hasquin over hetzelfde onderwerp geïnterpelleerd. Dat de heer Valkeniers er vandaag op terugkomt heeft wel het voordeel dat ik kan inpikken op de discussie, iets waartoe ik toen niet de gelegenheid had.

Mijnheer de Voorzitter, ik zal kort gaan maar wil toch even het debat optrekken. Men kan ongetwijfeld spreken van een malaise in de medische wereld. Men spreekt van een te groot aantal geneesheren en te veel patiënten zouden zich te vlug rechtstreeks richten tot de geneesheren-specialisten, die daardoor een te groot terrein van de algemene geneeskunde inpalmen. Dit is het geval voor de gynecologen en kinderartsen, maar ook voor hart-

specialisten, huidspecialisten en NKO-dokters. Tegelijk stelt men, eigenaardig genoeg, vast dat er te weinig specialisten zijn in de pediatrie.

Het is duidelijk dat er iets moet veranderen in de praktijk van veel geneesheren voor wie de geneeskunde te veel neerkomt op het presteren van technische handelingen. De herwaardering van de intellectuele prestatie en het in acht nemen van de hele persoonlijkheid van de patiënt dienen aangemoedigd te worden.

In dit kader is het vanzelfsprekend verantwoord dat de zieken er worden toe aangezet hun huisarts zoveel mogelijk trouw te blijven.

Men kan eindeloos blijven discussiëren over de ideale methode. Het is die « fidelisering », een taalkundig ondingetje, die de minister van Sociale Zaken wenst te promoten via zijn koninklijk besluit, waarbij de RIZIV-terugbetaling voordeliger is bij raadpleging van een huisarts voor de trouwe patiënten, waartoe nu reeds het gros van de bevolking kan worden gerekend. Deze maatregel moet een etappe zijn in het proces van echelonnering, waardoor men wil bekomen dat de betrokkenen in hun zoektocht naar genezing voor hun kwaal de verschillende lijnen in de gezondheidszorgverstreking respecteren. Het eerste echelon zou dan een soort draaischijf moeten zijn waar de basisoriëntering van de zorgverstreking dient te gebeuren. Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie zouden 70 pct. van de ziektebeelden kunnen worden behandeld door de algemene geneeskunde, een situatie waar we nog lang niet aan toe zijn.

Dit principe van de echelonnering blijkt niet de goedkeuring weg te dragen van iedereen. Meer bepaald de belangrijkste artsensyndicaten verzetten zich daartegen. Nochtans is de voorgestelde maatregel van de minister nog vrij bescheiden. Hij had immers nog verder kunnen gaan en bijvoorbeeld een maatregel nemen om de raadplegingen van specialisten minder duur te maken indien er vooraf een raadpleging van een algemeen geneesheer heeft plaatsgevonden.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Dat zal zo gebeuren. De patiënten zullen meer remgeld moeten betalen.

De heer Pataer (SP). — De Regering had nog verder kunnen gaan door de raadpleging van de specialist te sanctioneren. We moeten vaststellen dat het artsensyndicaat van dokter Beckers zelf die eerste schuchtere maatregel verwerpt en de ziekenfondsen afdreigt met het niet-sluiten van een nieuwe conventie over de artsenarieven indien de minister zijn bescheiden fideliseringsmaatregel niet intrekt. Die artsensyndicaten zouden een soort verklaring van Sint-Valentijn hebben opgesteld waarin onder meer te lezen staat: « La fidélisation sera un moyen de réglementer le recours à la médecine spécialisée et le servant du généraliste, avec le risque qu'on engage la responsabilité morale et financière de celui-ci. » Grote woorden om te verhullen dat men in de eerste plaats bekommerd is — wat op zich geen schande is — voor het veiligstellen van de hoge inkomens van de geneesheren-specialisten.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer Pataer, er zijn tegenwoordig heel wat specialisten die geen hoog inkomen hebben. U hebt alleen oog voor het inkomen van de arbeiders!

De heer Pataer (SP). — Ik heb het over de geneesheren-specialisten, collega Valkeniers.

Nu vernemen we dat artsensyndicaten en ziekenfondsen werken aan een alternatief onder de vreemde benaming « accreditering » waarbij de patiëntenbinding zou gebeuren zonder vast contract en een recht op een hoger honorarium zou worden verzekerd tegelijk met een verlaging van het remgeld voor de patiënt. Als het waar is dat dit akkoord een serieuze kans maakt om tot stand te komen en dat de betrokken minister vervolgens weinig ruimte heeft om zo'n akkoord naast zich neer te leggen, moeten er toch serieuze vragen worden gesteld over de slotsom van dit alles.

Samen met *De Standaard* van 10 november 1993 moeten wij ons afvragen hoe de minister akkoord kan gaan met een extra verhoging van het artsenhonorarium, wanneer terzelfder tijd het

remgeld voor de patiënt omlaag gaat. Wie zal dat verschil betalen? De ziektekostenverzekering allicht, en dat terwijl de regering van alles doet om in de sector te besparen.

Wij vrezen dat dergelijke op stapel staande conventie een betere stroomlijning van de gezondheidszorg zal hypothekeren. Eens te meer wordt er gezwaaid met de vlag van de vrije geneeskunde en wordt er geprotesteerd tegen een aanval op de keuzevrijheid van de patiënten, die geenszins in het gedrang komt. Het gaat immers om een pure centenkwesitie.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Het is een negatieve centenkwesitie die de Regering heel wat zal kosten.

De heer Pataer (SP). — Een negatieve centenkwesitie is ook een centenkwesitie, mijnheer Valkeniers! Het spijt mij dat ik moet besluiten met te zeggen dat de eed van Hypocrates nogal eens een hypocriete bijklank heeft gekregen. (Applaus.)

De heer Valkeniers (Onafh.). — U en uw geestesgenoten, mijnheer Pataer, willen de vrijheid van geneeskunde alleen maar tenietdoen. Proficiat!

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Roo.

De heer De Roo (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, naar aanleiding van de interpellatie over hetzelfde onderwerp van de heer Hasquin tot de minister van Sociale Zaken op 10 november heb ik het CVP-standpunt inzake de verplichte inschrijving bij een vaste huisarts meegedeeld. Dit standpunt was genuanceerd en ik zal het nog even kort toelichten.

De inschrijving bij een vaste huisarts en de echelonnering van de gezondheidszorgen kunnen uitermate positief bijdragen tot de beheersing van de uitgaven voor geneeskundige verzorging. Wij blijven dus voorstander van de echelonnering en de bevordering van de eerstelijns gezondheidszorg. Wij zijn echter van mening dat de verplichte inschrijving bij een vaste huisarts, waarvoor sommigen pleiten, vandaag geen verstandige optie is. Wij willen daar naartoe evolueren op een soepele en geleidelijke manier, want wij moeten eerst nog zeer veel weerstand wegwerken zowel bij zorgverstrekkers als bij patiënten. Op een ogenblik dat er een overaanbod van artsen bestaat, kan de invoering van deze maatregel immers een ongewenst getouwtrek rond patiënten teweegbrengen, omdat iedere arts zoveel mogelijk patiënten in zijn bestand wil opnemen.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Zeer juist!

De heer De Roo (CVP). — Bij de invoering van een systeem van vaste huisarts moet er bovendien op worden gelet dat de vrije keuze van de patiënt niet in het gedrang komt en moet de mogelijkheid om ongestraft van vaste huisarts te veranderen worden opgenomen.

Onze fractie pleit om deze redenen voor de aanmoediging van de vrijwillige inschrijving bij een vaste huisarts. Met andere woorden, wij wensen tot een mentaliteitswijziging te komen bij de patiënten, zodat zij in principe vrijwillig steeds dezelfde huisarts consulteren en hem steeds raadplegen alvorens naar een specialist te stappen. Wij wensen daarin echter niet zover te gaan als sommigen zouden willen, namelijk de patiënt verplichten om altijd, zonder enige uitzondering, langs zijn huisarts te passeren vooraleer zich tot een specialist te wenden. Zover willen wij niet gaan. Als men onder meer een gynaecoloog, een tandarts of een oogarts wil raadplegen, dan is het niet absoluut nodig eerst langs de huisarts te gaan.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer De Roo, u verklaart zich hier een principieel voorstander van de inschrijving bij een vaste huisarts, maar u moet toegeven dat er nog een massa vragen daarover onbeantwoord blijven. Een aantal daarvan heb ik daarstraks gesteld. Hoe gaat dat in de praktijk werken? Hoeveel zal dit kosten? Er blijven nog zoveel vragen dat het onmogelijk is om nu reeds duidelijk stelling te kiezen. Ik verdedig dat eerst die massa vragen moeten worden beantwoord, al was het maar om een objectieve kijk op deze zaak te kunnen krijgen. Het huidige voor-

stel getuigt van veel amateurisme en is opgesteld zonder enig overleg met de betrokkenen. Dat dossier is helemaal niet af, het is alleen maar aangekaart. Ik kan dan ook niet begrijpen dat de Regering ter zake een standpunt durft te veldedigen, eigenlijk zonder te weten waarover het gaat.

De heer De Roo (CVP). — Precies daarom stellen wij ons genuanceerd en eerder soepel op: wij kiezen wel voor de vaste huisarts, maar laten de patiënt toe zich daar op vrijwillige basis bij in te schrijven. Daardoor ontstaat er ook ruimte om eventuele problemen op te lossen op basis van de praktijk.

De voordelen van de vaste huisarts zijn voldoende bekend. Door het bijhouden van een medisch dossier per patiënt, dat bij elke verwijzing naar een specialist wordt meegegeven, kunnen tal van nodeloze en dure handelingen van technische onderzoeken worden beperkt en kan de communicatie en de samenwerking tussen huisartsen en specialisten worden bevorderd. De vaste huisarts kan ook als een eerste filter optreden en zo het aantal consultaties van een specialist reduceren.

De verplichte voorafgaande raadpleging van de huisarts willen wij niet opleggen. Voor bepaalde kwalen en problemen moet het mogelijk zijn rechtstreeks de specialist te raadplegen. Ik heb reeds verwezen naar onder meer het bezoek bij de oogarts, de tandarts, de gynaecoloog. Hier moet enige soepelheid voor de patiënt worden ingebouwd. Dat is dus een eerder genuanceerd standpunt. Wij denken dat het onmogelijk is iedereen onmiddellijk te overtuigen van een verplichte inschrijving. Zulks betekent evenwel niet dat dit geen verplichting kan worden op termijn. Ik wens daar in een eerste periode echter voorzichtig in te zijn.

De heer Pataer (SP). — Er is toch geen verplichting!

De heer De Roo (CVP). — Sommigen kiezen voor de verplichting zonder meer. Dat is niet onze keuze.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer De Roo, als de voorwaarden voor terugbetaling verschillend zijn, is er toch een zekere verplichting!

De heer De Roo (CVP). — Maar dat is vandaag nog niet het geval, collega!

De heer Bosman (Vl.BI.). — Mijnheer De Roo, wat u verklaart, is inderdaad ongeveer de realiteit van vandaag. U zegt dat dit systeem moet worden aangemoedigd. Daar heb ik niets tegen. Ik meen evenwel dat achter het verplicht maken van de formule andere bedoelingen schuilen.

De heer De Roo (CVP). — Mijnheer Bosman, wat u daarmee bedoelt moet u maar zelf uitleggen. U moet mij geen bedoelingen in de schoenen schuiven.

M. le Président. — La parole est à M. Anselme, ministre.

M. Anselme, ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, je dois d'abord communiquer aux honorables intervenants qu'afin de rendre possible la conclusion d'un accord médico-mutualiste pour l'année 1994, je proposerai demain au Conseil des ministres un projet d'arrêté royal qui vise à ne faire entrer en vigueur le système de la fidélisation que dans le cas où celui de l'accréditation proposé par la Commission médico-mutualiste ne trouve pas à s'appliquer.

Il est d'ailleurs à noter que ladite commission se réunit le 6 décembre prochain afin de finaliser, si possible, l'accréditation des médecins généralistes qui sera alors, en principe, soumise au conseil général de l'INAMI dans le cadre de la proposition d'accord médico-mutualiste. Le conseil général devra se prononcer, notamment, sur la faisabilité du système. En tout état de cause, cette accréditation permettrait de vérifier que trois quarts au moins des patients sont fidèles à un médecin généraliste.

Diverses formules doivent encore être mises au point en la matière — ce qui ne saurait tarder — pour vérifier, sur le plan pratique, si l'arrêté sur la fidélisation ne s'impose pas et si une formation continue du médecin généraliste est préférable dans la

mesure où les visites qui donneraient lieu à un remboursement différencié seraient faites chez ce médecin. Je ne sais pas quels résultats cette formule obtiendra. Dans mon esprit, c'est annuellement qu'il convient de vérifier si, en pratique, trois quarts au moins des patients sont fidèles à un médecin généraliste, et ce compte tenu de paramètres qui restent à fixer.

L'arrêté royal relatif à la fidélisation prévoit la possibilité, pour chaque bénéficiaire qui en prend l'initiative, de conclure une convention avec le médecin généraliste de son choix. Cette réglementation n'entame en rien le libre choix de l'assuré social, libre choix qui reste entier et personnel, chaque membre d'un ménage ayant la possibilité de se choisir un médecin de famille. Le bénéficiaire qui le souhaite peut en changer quand il le veut. Cependant, dans ce cas — sauf exceptions dont nous aurons l'occasion de parler —, le patient pourrait subir une légère perte financière.

Cette convention s'inscrit donc dans le cadre de l'encouragement d'une fidélisation entre le patient et son médecin de famille, ce qui doit permettre un meilleur suivi médical et les choix thérapeutiques appropriés en évitant la multiplication inutile d'actes techniques et d'analyses coûteux.

Cette réglementation n'a en soi pas de répercussion sur les relations entre les patients et les spécialistes ni sur les relations entre généralistes et spécialistes, quoi que le fait d'être assuré de pouvoir suivre son patient — nous parlerons plus tard d'encouragements éventuels en la matière — devrait inciter le médecin à tenir un véritable dossier médical.

Cette réglementation prévoit que le bénéficiaire qui a conclu une convention et qui, durant une année, s'adresse toujours au médecin de médecine générale cocontractant, recevra un remboursement plus important pour certaines prestations à l'expiration de l'année et aussi longtemps qu'il reste lié, sans interruption, par une convention avec un généraliste. Tel est l'incitatif. Il ne met absolument pas en cause le libre choix du patient.

Cependant, dans certains cas, le bénéficiaire pourra consulter un autre médecin que le cocontractant sans être pénalisé.

Une série de situations d'exceptions sont bien entendu prévisibles. Si, en guise de plaisanterie, nous avons dit qu'il fallait bien changer de médecin — sans être pénalisé — en cas de décès de ce dernier, de nombreux autres cas doivent être pris en considération. Ainsi, le médecin lui-même peut être souffrant. Il peut être amené à effectuer des voyages, tout comme le patient d'ailleurs. Des problèmes se posent également en cas d'urgence ou de déménagement.

Par ailleurs, des mesures visant à ne pas pénaliser les jeunes médecins sortant de l'université sont prêtes. J'ai déjà reçu un avis motivé en la matière. Ainsi, lorsqu'un patient change de médecin pour en choisir un autre terminant ses études, le contrat de fidélisation ne serait pas rompu.

Ces exemples prouvent que nous réfléchissons à la situation. Je suis ouvert à d'autres propositions. J'ai déjà eu des consultations en ce sens, notamment, au Conseil général de l'assurance où siègent, entre autres, les organismes assureurs et les dispensateurs de soins.

Pour conclure provisoirement sur ce problème, je voudrais indiquer que l'arrêté sera effectivement pris et qu'il serait simplement suspendu, le cas échéant, en ce qui concerne la fidélisation, pour permettre au système d'accréditation de s'appliquer. Une fidélisation serait applicable si l'on s'apercevait que l'accréditation ne correspond pas aux formules avancées par les médecins et les mutuelles.

M. Pataer se demande comment on peut parler d'augmentation des honoraires d'un côté alors que, de l'autre, le ticket modérateur est augmenté. J'ai demandé à chaque partie, qui participe actuellement à la discussion, de prendre ce problème en considération. De toute façon, pour l'instant, l'enveloppe est fermée.

Après la décision concernant le plan gouvernemental, j'ai immédiatement indiqué au Comité de l'assurance et au conseil général les limites budgétaires fixées. Celles-ci doivent être respectées. Aucune enveloppe ne pourra donc dépasser ces limites, cette mesure valant également pour l'indice-santé.

En ce qui concerne les exceptions, je dirai à M. De Roo que je partage son avis. Pour consulter certains spécialistes, il ne doit pas être nécessaire de passer chaque fois auprès d'un généraliste. Ce

pourrait être inutilement dispendieux. Nous essayons de raison garder tout en cherchant à favoriser une relation de confiance entre le médecin de famille et le patient, et ce dans l'intérêt même de chacun d'eux. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer de Voorzitter, de minister weet misschien niet dat ik van 1958 tot 1964 huisarts ben geweest met een grote praktijk, zoals men er nu nog zelden aantreft. Ik ken dus zeer goed de relatie die bestaat tussen huisartsen onderling en tussen huisartsen en specialisten.

De eerste-lijnszorg moet zeker een rol blijven spelen.

Mijnheer de minister, ik herhaal dat er bij uw voorstel zeer veel vragen rijzen waarop u niet hebt geantwoord. U voert deze maatregel in omdat u meent dat hij een besparing betekent voor het budget van het RIZIV en een voordeel voor de patiënt.

Voor de patiënt kan deze maatregel inderdaad een voordeel betekenen wanneer hij een goede huisarts heeft die hem als het nodig is, naar een specialist stuurt zonder dat hij hem hiervoor hoeft te smeken.

Wat het budget betreft, is geenszins bewezen dat deze maatregel een besparing zal opleveren. Zo hebt u niet geantwoord op mijn vraag wat de vergoeding zal zijn voor de mutualiteit om een voorstel van contract te overhandigen aan alle aangesloten leden. U bent het eens met de heer De Roo dat het voor sommige specialisten, zoals voor een oogarts of een gynaecoloog, begrijpelijk is dat men niet eerst de huisarts raadpleegt. U maakt dus nu al uitzonderingen.

Er zijn een aantal onduidelijkheden. Wanneer de huisarts verwijst naar een specialist, geldt dit dan voor één behandeling of voor een bepaalde termijn? U geeft geen uitleg over de concrete uitwerking van de maatregel die u voorstelt.

U zegt zelf dat u streeft naar een conventie, maar dat hieromtrent moeilijkheden rijzen omdat er geen akkoord kan worden bereikt omtrent de « fidelisering ». Er wordt een nieuw systeem voorgesteld, namelijk de « accreditering », systeem dat gedurende een bepaalde periode zal worden uitgetest.

Mijnheer de minister, nu reeds zijn drie vierden van de mensen « geaccrediteerd » bij een huisarts. Waarom moet dit systeem dan worden ingevoerd? Wellicht zijn sommige syndicaten en huisartsen van oordeel dat zij een bijkomende vergoeding moeten opstrijken per patiënt die bij hen is « geaccrediteerd » voor het aanleggen van het dossier. Nochtans is het de plicht van een arts om een dossier van zijn patiënten aan te leggen en zich bij te scholen. Terwijl u aanvankelijk een besparing beoogde, mijnheer de minister, loopt u de kans dat het nieuwe systeem een extra-uitgave zal meebrengen.

De heer De Roo (CVP). — Dat is geen zekerheid!

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer De Roo, indien u de vakliteratuur erop naleest, zult u merken dat het de bedoeling is munt te slaan uit de « accreditering ».

De heer De Roo (CVP). — Dat is niet verantwoord.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer de minister, het was uw bedoeling om te besparen ten voordele van de patiënt, maar deze maatregel betekent een negatieve operatie die eens te meer veel geld zal kosten. Hiervoor heeft Jef Valkeniers reeds dikwijls gewaarschuwd en dikwijls gelijk gekregen!

Ik vraag u een concrete uiteenzetting van het systeem van « accreditering » of « fidelisering ». Ontwikkel uw visie op deze zaak opdat wij erover kunnen oordelen. Hoe is het mogelijk dat het Parlement zich moet uitspreken over een dossier dat helemaal niet rijp is?

Mijnheer De Roo, hoe is het mogelijk dat regeringspartijen zich akkoord verklaren met maatregelen waarvan zij de draagwijdte niet of slechts gedeeltelijk begrijpen? Ik heb een paar voorbeelden gegeven. Dit dossier is niet rijp. Er zitten vele goede voornemens in van alle partijen, maar in de plaats van een besparing, zou het ook een negatieve operatie kunnen zijn.

De heer Pataer (SP). — Voor de dokters zal het dossier nooit rijp zijn.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Het spijt me, mijnheer Pataer, maar ik heb hier altijd het belang van de patiënt en het belang van het budget verdedigd. Dat waren mijn twee prioriteiten en dat blijven zij ook. Ik vrees echter dat de minister mij niet duidelijk heeft kunnen maken dat zowel patiënt als budget voordeel hebben bij de accreditering en de fidelisering. Op mijn vragen hierover heb ik geen enkel antwoord gekregen, mijnheer de minister. Het spijt me, maar u was allesbehalve duidelijk.

M. le Président. — Monsieur le ministre, désirez-vous encore répondre?

M. Anselme, ministre des Affaires sociales. — Non, monsieur le Président.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer de Voorzitter, het spijt me, maar ik heb geen antwoord gekregen van de minister op mijn vragen.

M. Anselme, ministre des Affaires sociales. — Demandez à votre propre organisation. Ce sont ses membres qui ont inventé l'accréditation.

M. Valkeniers (Indép.). — Vous ne connaissez pas votre propre système, monsieur le ministre.

M. Anselme, ministre des Affaires sociales. — Sur la fidélisation, je n'espère pas vous convaincre. Et je n'ai pas l'intention de vous parler durant des heures à ce sujet.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer de minister, ik heb uw voorganger en de Premier destijds ook niet kunnen overtuigen toen ik zei dat de fusie van de ziekenhuizen een negatieve operatie was. Nu hoor ik Caritas Catholica, zijn eigen zuil, vorige week nog verklaren dat de fusie van de ziekenhuizen wel degelijk geld heeft gekost en geen besparing heeft opgeleverd. Het spijt me, maar ik heb de indruk dat over deze materie wordt beslist door te veel mensen die er niets van kennen en die andere bedoelingen hebben dan ze beweren.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VALKENIERS TOT DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN TOT DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER « HET UITBLIJVEN VAN DE GEPLANDE NUMERUS CLAUDIUS VOOR STUDENTEN IN DE GENEESKUNDE »

INTERPELLATION DE M. VALKENIERS AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES ET AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR « LES RETARDS APPORTES A LA MISE EN ŒUVRE DU PROJET INSTAURANT UN NUMERUS CLAUDIUS POUR LES ETUDIANTS EN MEDECINE »

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « het uitblijven van de geplande numerus claudius voor studenten in de geneeskunde ».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer de Voorzitter, een aantal maanden terug startten de professoren Briot van de ULB en Dercq van de UCL met een onderzoek naar de mogelijke evolutie van het medisch aanbod op basis van mathematische modellen. Het onderzoek dat Briot en Dercq hebben verricht, bevestigt de

stelling dat we — hoe kan het ook anders — recht op een catastrofe afsteeven. In tegenstelling tot wat in sommige milieus wordt beweerd, loopt het aantal afgestudeerde artsen niet terug, maar valt eerder een nieuwe groei waar te nemen, en dat terwijl de instroom al lang kordaat diende te worden aangepakt. De cijfers tarten elke verbeelding, zeker als men weet dat in Frankrijk bijvoorbeeld het aantal studenten in de eerste kandidatuur tot 3 500 wordt beperkt voor een bevolking die zes keer groter is dan de onze.

Bij gebrek aan overheidsmaatregelen die deze beweging moeten stoppen, ziet het er naar uit dat België over 20 jaar met het onvoorstelbaar record van 50 000 artsen opgezadeld zit, wat neerkomt op 1 arts per 200 inwoners of 2 artsen per straat.

Het hoeft geen betoog dat het ongehoorde laxisme dat vandaag tentoon wordt gespreid in de 21e eeuw tot een regelrechte catastrofe zal leiden, en dat terwijl u, mijnheer de minister, het onlangs nog had over de verpaupering van de medische beroepen en de daaruit voortvloeiende kostenstijging voor de sociale zekerheid.

Professor Remy Maes van de UIA schreef terecht in een Vrije Tribune in het artsblad *Semper*, dat men werd uitgejouwd toen men 30 jaar geleden de term «numerus clausus» in de mond durfde te nemen.

Persoonlijk voeg ik eraan toe dat mij hetzelfde te beurt viel toen ik, 18 jaar geleden, in de Kamer van volksvertegenwoordigers durfde te gewagen van numerus clausus. Vooral de SP had toen de mond vol van corporatisme en van een aanval op de democratisering van ons onderwijs. Nochtans verklaart Dr. Peeters, voorzitter van de Socialistische Mutualiteiten, vandaag ronduit dat een afremming van het aantal geneesheren meer dan dringend noodzakelijk is.

Ook de heer Justaert, de nieuwe grote baas van de Christelijke Mutualiteiten, heeft in een interview met de artsenkrant een tiental dagen geleden verklaard dat hij voorstander is van een numerus clausus en van een polyvalente eerste kandidatuur. Hij is voorstander van het voorstel van decreet dat ik in de Vlaamse Raad heb ingediend. Ik weet waarom de leden van de CVP de zaal hebben verlaten. Ik zou hen immers ter verantwoording kunnen roepen en hen vragen of zij het eens zijn met hun mutualiteit.

Vandaag kan ik alleen met spijt vaststellen dat zeer veel kostbare jaren zijn verloren gegaan vooraleer bepaalde politici, onder meer de minister en zijn voorganger, onder druk van de budgettaire moeilijkheden, tot dit besluit kwamen.

Nochtans werden in de ons omringende landen en zelfs in veel belangrijke landen in andere werelddelen, onder meer Australië, reeds tientallen jaren geleden de nodige maatregelen genomen.

Het was dan ook niet te verwonderen dat de *World Conference of Medical Education* zich in 1988 in Edinburgh uitsprak voor een selectie van de kandidaat-studenten en voor een evenwicht tussen het aantal afgestudeerde dokters en de nationale noden aan dokters. De *World Conference of Medical Education* is niet alleen samengesteld uit professoren uit ontwikkelde landen, maar ook professoren uit ontwikkelingslanden maken er deel van uit.

Bovendien heeft ook het Raadgevend Comité voor de medische opleiding van de Commissie van de Europese Gemeenschappen reeds in 1988 in een aanbeveling gewezen op de dringende noodzaak om de invloeden te onderzoeken van het aantal medische studenten op de kwaliteit van de opleiding. Dezelfde aanbeveling wees eveneens op het «in de hand houden van het beperken van de toelating van studenten-geneeskunde» als het meest belangrijke en urgente probleem dat moest worden opgelost.

Minister Van den Bossche heeft op 26 mei jongstleden bij de discussie over mijn voorstel van decreet «houdende organisatie van een gemeenschappelijk studiejaar voor enkele studiegebieden aan de universiteiten met het oog op de beperking van het aantal studenten geneeskunde» volmondig toegegeven dat hijzelf reeds door zijn Nederlandse collega, en zijn Waalse collega Lebrun door zijn Franse collega, werden geïnterpelleerd over het feit dat wij in België ongelimiteerd geneesherendiploma's afleveren, terwijl zij zelf hun aantal in toom houden. In het licht van de gelijkwaardigheid van de Europese diploma's vinden zij dit — terecht — een boycot van hun maatregelen en een inbreuk op de Europese solidariteit.

Hoewel de Koninklijke Academie voor geneeskunde, in haar document over de medische vorming, in navolging van rector Piet De Somer, waarschuwt tegen het gevaar van te veel studenten met minderwaardige vorming door het overschrijden van de opvangcapaciteit van de medische faculteiten, hebben we in het afgelopen jaar spijtig genoeg moeten meemaken dat onze universiteiten op een schaamteloze manier hun verantwoordelijkheid ontvluchten met allerlei uitvluchten, terwijl iedereen weet dat het hoofdzakelijk een financiële kwestie is.

Zowel bij de opleiding, als in de bijscholing, is het onderwijs meer theoretisch dan praktisch en er kan geen diagnose meer worden gesteld zonder bloedanalyses en RX-onderzoeken. De klinische geneeskunde geraakt in de verdrukking. Kan men in die omstandigheden nog verstomd staan over een overconsumptie van technische prestaties en een niet langer in de hand te houden kostenexplosie?

Mijnheer de minister, enkele maanden geleden was er in de kliniek waar ik werk een stagiair die afgestudeerd was aan een grote universiteit. Hij vroeg mijn collega hem een goed neurologisch onderzoek te tonen, want hij moest een examen over neurologie afleggen. Iedereen weet dat in de neurologie het klinisch onderzoek het belangrijkste is. Wij waren benieuwd hoe het examen van de stagiair, een schitterend student, verlopen was. Hij was teleurgesteld, omdat hij geen patiënt had moeten onderzoeken. Er waren immers geen patiënten. Er waren zoveel kandidaten dat men de studenten een geval voorlegde, dat zij moesten beschrijven en waarover zij een diagnose moesten stellen. Zo is het vandaag gesteld met onze geneeskunde wegens het teveel aan studenten.

De Universiteit van Leuven stuurt ieder jaar 35 stagiairs naar Zuid-Afrika en 35 naar Zuid-Amerika. De universiteit is verplicht in andere werelddelen stageplaatsen te zoeken opdat de studenten toch eens menselijk materiaal onder handen zouden krijgen.

Sommige politieke partijen, zoals de CVP, willen nog steeds de ernst van de toestand niet onder ogen zien, ondanks de uitspraken van de heer Justaert, en verwachten alle heil van voorlichtingen en ontradingscampagnes. Volgens minister Van den Bossche heeft zo'n campagne geen invloed op het aantal afgestudeerde studenten. Toen men een aantal jaren geleden zo'n campagne voerde, kwamen er minder studenten naar de faculteit van geneeskunde in Leuven, maar men liet er meer slagen. Het resultaat bleef dus hetzelfde.

Op 24 februari van dit jaar publiceerde de Vlaamse Universiteitsstudenten (VLUS) en de Vereniging van Vlaamse studenten (VVS) een nota, die wilde aantonen dat er geen verband is tussen het aantal dokters en de RIZIV-uitgaven. Zij steunen hiervoor op publikaties van een aantal gezondheidseconomen. U weet echter hoe de gezondheidseconomen elkaar ter zake tegenspreken. Die nota staat vol onrealistische, valse en sectaire argumenten. Zij geeft geen enkel antwoord op de twee hoofdargumenten voor een numerus clausus: een kwaliteitsgeneeskunde en een betaalbare geneeskunde.

Minister Van den Bossche verklaarde zich in een schrijven van 16 maart jongstleden aan uw voorganger, de heer Moureaux, bereid om onder bepaalde voorwaarden een numerus clausus uit te werken. Hij vroeg een grotere inspanning van de Franstalige universiteiten. De Franse Gemeenschap telt immers vijfduizend artsen meer dan de Vlaamse. Dit verklaart voor een groot deel de overconsumptie aan Franstalige kant. Uit een studie van de professoren Briot en Dercq blijkt eveneens dat de Noord-Zuid-tegenstelling niet afneemt, maar toeneemt. Jaarlijks studeren er gemiddeld 650 Nederlandstalige artsen af tegenover 570 à 580 Franstaligen voor een bevolkingsverhouding van 6 Vlamingen voor 4 Franstaligen. Dit is een niet-onbelangrijke factor, die sinds lang de steen des aanstoots is bij elke discussie over het invoeren van een numerus clausus. Aan de hand van de huidige gemiddelden en de verschillende werkhypotheseën omtrent een mogelijke gedifferentieerde numerus clausus naargelang van de Gemeenschap, tonen Briot en Dercq aan dat er nog geen taalevenwicht in zicht is. De communautaire verschillen zullen dus nog lang het debat over de beperking van het medisch aanbod vergiftigen. Indien wij hierop moeten wachten om maatregelen te nemen, is het zeker te laat. Indien men uitgaat van de stelling dat de huidige instroom in Vlaanderen behouden blijft en dat er aan Franstalige

kant een strengere numerus clausus wordt ingevoerd, zal het Nood-Zuid-evenwicht tussen 2016 en 2021 kunnen worden hersteld. Hierop zouden we dus nog meer dan 25 jaar moeten wachten.

Niemand zal mij beschuldigen van communautaire demagogie, wanneer ik zeg dat dit verschil speciale aandacht moet krijgen en het voorwerp moet uitmaken van een diepgaand gesprek. Op 26 mei jongstleden heb ik mij bereid verklaard de indiening van mijn voorstel van decreet tot na het reces uit te stellen. Ik wilde de resultaten afwachten van het noodzakelijke overleg tussen de federale overheid en de beide Gemeenschappen. Het laatste overleg dateert van juli van dit jaar. Er was een nieuw overleg gepland, maar het werd afgelast.

Mijnheer de minister, wanneer had het laatste overleg plaats? Is het juist dat er nadien nog een was gepland, maar dat het werd afgelast? Wanneer zal er opnieuw worden vergaderd? Is het juist dat u hebt verklaard dat u, indien de Nederlandstalige en de Franstalige Gemeenschappen geen beslissing nemen, op eigen houtje zult weigeren nog langer dokters in te schrijven die in aanmerking komen voor terugbetaling door het RIZIV? Dat bericht is immers in de krant van verleden week verschenen.

Graag vernam ik of de excellenties tot een akkoord zijn gekomen. Het is toch ondenkbaar dat de twee Gemeenschappen tegen alle andere landen van de Europese Unie in, een standpunt blijven handhaven dat alleen maar verder kan leiden tot een minder goede en onbetaalbare geneeskunde, waarvoor uiteindelijk de patiënt de rekening betaalt. Kunnen wij in het licht van de Europese solidariteit, zeker op het ogenblik van ons voorzitterschap, blijven volhouden dat wij alleen gelijk hebben en dat al de anderen zich vergissen?

Mijnheer de minister, ik wacht met ongeduld op uw antwoord. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Bosman.

De heer Bosman (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag mij af of de Senaat wel de juiste plaats en minister Anselme wel de juiste minister is om te interpellieren over een eventuele numerus clausus. Het al dan niet beperken van het aantal studenten in bepaalde studierichtingen, dat is toch de numerus clausus, is immers een onderwijsmaterie en behoort tot de gefederaliseerde bevoegdheden.

Het probleem van overaanbod aan zorgenverstrekkers is in Wallonië nog nijpender dan in Vlaanderen. In ons land telt men 1 arts per 225 Franstaligen en 1 arts per 334 Vlamingen. Het Europees gemiddelde bedraagt 1 arts per 391 inwoners. Het moet dus duidelijk zijn dat eenzijdige maatregelen, waarbij enkel Vlaanderen een numerus clausus voor geneeskunde zou invoeren en de Franstalige universiteiten niet, er enkel toe zullen leiden dat de wanverhouding in de sociale zekerheid ten nadele van Vlaanderen, eens te meer zal worden versterkt in plaats van afgebouwd.

De beperking van het aantal afgestudeerde geneesheren is om tal van redenen een dringende noodzaak.

Ten eerste leidt het overschrijden van de opvangcapaciteit van de medische faculteiten tot een minderwaardige vorming. De academische ziekenhuizen beschikken niet meer over voldoende stageplaatsen om elke kandidaat-geneesheer de ervaring te laten opdoen die voor dit beroep letterlijk levensnoodzakelijk is.

Ten tweede, naast de onvoldoende mogelijkheid om ervaring op te doen tijdens opleiding en stage heeft een overaanbod aan artsen voor een gedeelte onder hen onvoldoende gevarieerde prestaties tot gevolg, wat een verlies aan reeds opgedane ervaring meebrengt.

Ten derde, een teveel aan artsen leidt tot overconsumptie en tot allerhande misbruiken van commerciële aard. Ook hier valt het op dat in Wallonië het groter overaanbod aan artsen gelijk loopt met een groter probleem van overconsumptie.

Ten vierde, wegens het bestaan van een numerus clausus in de buurlanden worden onze universiteiten overspoeld door studenten die in eigen land worden geweigerd en daarom hier, op onze kosten, komen studeren. In Antwerpen bestaat het eerste jaar geneeskunde nu al voor meer dan de helft uit Nederlanders.

Ten vijfde, de richting geneeskunde valt vrij duur uit voor de gemeenschap die zich bijgevolg niet te veel mislukkingen en herkansingen kan veroorloven. Bovendien is het onverantwoord jongeren minstens zeven jaar te laten investeren in een opleiding die weinig perspectief inzake inkomen biedt. Voor het diploma geneeskunde zijn er immers weinig of geen uitwijkmogelijkheden, in tegenstelling tot bijvoorbeeld het diploma rechten.

Toch is het Vlaams Blok geen voorstander van het invoeren van een numerus clausus bij de aanvang van de universitaire studies. Wij willen het beginsel van de vrijheid van onderwijs niet opgeven. Elke jongere moet de kans hebben universitaire studies naar eigen keuze aan te vatten. Iedereen moet bij de start gelijke kansen krijgen, maar dat wil nog niet zeggen dat iedereen per definitie gelijk moet eindigen, zoals links gewoonlijk vooropstelt. De broodnodige selectie dient te gebeuren volgens het beginsel van de bekwaamheid. De bekwaamheidsvoorwaarde is een nationalistisch principe bij uitstek. Door de bekwaamheidsvereiste wordt de competitiegeest aangewakkerd en dat vinden wij een goede zaak.

Wij voelen dan ook veel voor het voorstel van de Koninklijke Academie voor geneeskunde die pleit voor de invoering van een eerste oriëntatiejaar dat geëvalueerd wordt door een interuniversitaire examenjury. Daarna wordt een vooraf door de overheid vastgesteld aantal geslaagden toegelaten tot het tweede jaar geneeskunde.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Dat is ook mijn voorstel.

De heer Bosman (Vl. Bl.). — De overige geslaagden worden toegelaten in het tweede jaar van aanverwante richtingen. Dit is weliswaar een de facto numerus clausus voor het tweede jaar, maar het respecteert het beginsel van vrije keuze van onderwijs en de keuze van studierichting voor iedereen die daartoe bekwaam is. (Applaus.)

M. le Président. — La parole est à M. Anselme, ministre.

M. Anselme, ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, le problème porte sur la réglementation de l'accès aux études et doit donc effectivement être géré par les Communautés.

Compte tenu de certains éléments et de divers paramètres — des différences objectivement constatées de part et d'autre, notamment —, cela ne signifie pas que le ministre de la Santé publique et le ministre des Affaires sociales n'ont aucun rôle à jouer et ne doivent pas tenter de concrétiser le souhait d'une limitation de l'offre médicale. Nous en avons déjà parlé à plusieurs reprises, tant en commission qu'en séance publique.

Voici quelques mois, une concertation a eu lieu à mon cabinet. Je tiens à souligner le fait non négligeable que cette rencontre intervenait pour la première fois. Les événements ne nous ont ensuite plus permis de nous réunir. J'avais suggéré aux Communautés de se rencontrer et, après voir suffisamment éclairci la situation, de reprendre contact avec le pouvoir fédéral. Le temps nous a malheureusement manqué.

Je suis parfaitement conscient du fait que la qualité des soins pâtit actuellement de la surconsommation entraînée par le nombre beaucoup trop important de prescripteurs, qu'ils soient médecins ou paramédicaux. Je pense que nous sommes d'accord à cet égard également. Malheureusement, malgré le surcoût que cette situation engendre pour la sécurité sociale, la qualité des soins ne peut plus, dans certains cas, être assurée, et ce faute de patients. En effet, le nombre de patients, même s'ils sont incités à la consommation, ne peut augmenter artificiellement de manière exponentielle en fonction du nombre de prescripteurs.

Ces circonstances ont de fâcheuses conséquences sur la qualité des soins. Par ailleurs, elles entraînent une surprescription, une surconsommation et de trop nombreuses dépenses inutiles. Si je pouvais mettre les parties d'accord, ma volonté tendrait à concrétiser chaque étape avant la prochaine rentrée académique d'octobre 1994 afin que les étudiants ne soient plus pris au dépourvu et sachent que le choix d'une orientation bien déterminée risque d'engendrer des conséquences qu'ils devront assumer.

Vous savez comme moi que le problème est lié au financement des universités et qu'il ne réside pas essentiellement dans le fait que l'on se renvoie la balle de part et d'autre.

Les Communautés doivent également être conscientes de la nécessité de réformer le système de financement des universités et de l'enseignement supérieur, sinon, les frais deviendront impossibles à supporter.

Personnellement, je ne suis absolument pas opposé à l'idée d'une année préparatoire — qui ne serait donc pas perdue — durant laquelle les étudiants suivraient une orientation totalement scientifique. Cette année serait clôturée par un examen organisé par le niveau fédéral. Cette décision ne ressortit cependant pas à mes compétences et il ne m'appartient donc pas de me prononcer à cet égard. Les universités doivent s'entendre entre elles afin d'éviter toute suspicion inutile dans ce délicat dossier.

M. Valkeniers (Indép.). — Rien ne bouge!

M. Anselme, ministre des Affaires sociales. — Je le sais.

Si, dans les mois à venir, l'impossibilité d'entente se confirmait, je devrais, avec l'aide de ma collègue Mme De Galan, déterminer les compétences et les normes fédérales qui, sans tomber dans le travers de la loi d'établissement qui a exagérément commercialisé la pharmacie, permettraient de provoquer l'accord.

Nos positions sont identiques quant au fond et quasiment les mêmes pour ce qui est des orientations, monsieur Valkeniers.

Avec l'aide de ma collègue Mme De Galan, je tenterai de conscientiser encore davantage les Communautés, lesquelles — vous l'avez souligné — se préoccupent du problème. Les oppositions qui se sont manifestées entre MM. Lebrun et Van den Bossche, respectivement compétents à l'échelon de la Communauté française et de la Communauté flamande, démontrent à suffisance la nécessité de trouver une solution satisfaisante pour toutes les parties. Peut-être ne faut-il pas uniquement se contenter de régler l'accès aux études ou de décider d'un numerus clausus si la première voie n'aboutissait pas?

Pourquoi, en effet, ne peut-on pas prendre aussi le problème par l'autre bout et se poser la question de savoir s'il est normal qu'un praticien continue à prescrire à septante-cinq ans?

Je suis d'avis que des efforts soient accomplis de part et d'autre afin d'en arriver à une moyenne acceptable dans l'intérêt général. *(Applaudissements.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer de Voorzitter, de minister hoopt dat hij tegen het begin van het volgend academiejaar met zijn collega's van de Gemeenschappen tot een oplossing over deze kwestie kan komen. Ik kan hem alvast zeggen dat mijn voorstel van decreet werd besproken op 26 mei van dit jaar. Het was te kort voor het einde van het academiejaar om het nog helemaal af te werken, werd mij toen gezegd. Daarna kwam de vakantie en hoewel mij was beloofd dat mijn voorstel in oktober zou worden besproken, is er nu, een paar weken voor de kerstvakantie, nog altijd niets gebeurd. De minister spreekt nu van een oplossing voor het begin van volgend academiejaar. Ik vrees dat iedereen zich in zijn loopgracht terugtrekt en dat er weer eens niets zal gebeuren. De enige oplossing zal dus zijn dat ik de gemeenschapsminister hierover nogmaals interpeleer in de Vlaamse Raad en dat iemand hetzelfde doet langs Franstalige kant. Zo kunnen we misschien een einde maken aan het ping-pongspelletje dat nu bezig is: van het gewestelijk naar het federaal niveau en vice-versa.

Iedereen lijkt er van overtuigd te zijn dat er iets moet gebeuren. Zelfs de groenen, die zich vroeger altijd tegen dit voorstel hebben gekant, heb ik nu geen oppositie horen voeren. Blijkbaar zijn ook zij tot de jaren van verstand gekomen. Alles is dus voorhanden om deze dringende materie met spoed te behandelen. Ik zal mijn bijdrage leveren door in de Vlaamse Raad deze problematiek opnieuw in de openbare vergadering te brengen. In het verleden heeft men dat altijd kunnen verhinderen door te beloven dat mijn voorstel van decreet in de commissie zou worden besproken en in

de commissie vroeg men mij dan weer te wachten tot de Gewestregering het had besproken. Met andere woorden, tot nu toe was het een ware processie van Echternach.

Nochtans moet het toch mogelijk zijn om, zelfs in deze federale staatsstructuur zulk een dringende problematiek op een ernstige manier aan te pakken. Ik dank de minister alleszins voor zijn steun.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VALKENIERS TOT DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN TOT DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «DE TOEPASSING VANAF 1995 VAN DE EUROPESE RICHTLIJNEN INZAKE DE SPECIFIEKE BEROEPSOPLEIDING VOOR STUDENTEN IN DE GENEESKUNDE»

INTERPELLATION DE M. VALKENIERS AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES ET AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «L'APPLICATION A PARTIR DE 1995 DES DIRECTIVES EUROPEENNES RELATIVES A LA FORMATION PROFESSIONNELLE SPECIFIQUE DES ETUDIANTS EN MEDECINE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de toepassing vanaf 1995 van de Europese richtlijnen inzake de specifieke beroepsopleiding voor studenten in de geneeskunde».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer de Voorzitter, mijn belangrijkste bezwaar tegen deze Europese richtlijnen is dat zij de studies geneeskunde nodeloos zullen verzwaren.

Wij bevinden ons in een eigenaardige situatie. Enerzijds klaagt men erover dat er te veel dokters zijn, dat het niveau van de geneeskunde zakt, dat de dokters niet genoeg patiënten hebben en daardoor te weinig praktijkervaring opdoen enzovoort. Anderzijds werd nog nooit zoveel gesproken over bij- en nascholing. Men begint nu zelfs te spreken over «huisartsen-specialisten». De heer Pataer heeft daarstraks nog verwezen naar de Wereldgezondheidsorganisatie die beweert dat de huisartsen 70 pct. van de ziektes moeten kunnen behandelen. Ik wil hem niet tegenspreken, maar toch zijn er dan weer huisartsen die menen dat ze zowat in alles specialist zijn. Hoe dan ook is er een enorme tegenstelling tussen enerzijds het zogenaamd gebrek aan patiënten en de dalende kwaliteit van de geneeskunde en anderzijds de nadruk die wordt gelegd op bij- en nascholing. In feite worden de dokters voortdurend aangespoord om lessen te volgen in het belang van de patiënten die ze echter niet hebben. De opleiding in de geneeskunde wordt dus nodeloos verzwaard.

Ik ben dus zelf huisarts geweest gedurende zes jaar en heb nadien gespecialiseerd. In die tijd hadden de huisartsen onmiddellijk een omvangrijke praktijk. Wanneer ik in het begin problemen had, besprak ik die met een andere huisarts met vele jaren ervaring. Wanneer ik de specialisten waarmee ik werkte beter begon te kennen, belde ik hen op wanneer ik met een bepaald geval niet goed raad wist. Ik stuurde al eens patiënten door naar Leuven of naar Gent. Het academisch ziekenhuis van de VUB bestond nog niet. Zo leerden wij bij en werden wij volwaardige huisartsen. Ik had bovendien een uitmuntende stage gedaan in de Verenigde Staten, waar wij veel praktijkervaring opdeden. Ik voelde mij thuis in mijn vak en was niet bang wanneer ik voor een patiënt stond, wat met de jonge dokters van vandaag vaak wel het geval is. Ik heb in verschillende werelddelen gewerkt en kunnen ervaren dat onze opleiding goed was en niet moest onderdoen voor de Amerikaanse opleiding die destijds bekend stond als de beste. Het was «in» om in Amerika te specialiseren.

Wat gebeurt er nu? Nu de opleiding minder goed is en de artsen te weinig patiënten hebben, heeft men de mond vol over bijscholing en verlenging van de studies. Nadat eerst het aantal specialisatiejaren voor alle specialiteiten gevoelig werd verhoogd — vroeger was dat drie jaar, vandaag vijf tot zeven jaar — wil men nu nogmaals de studies nodeloos verzwaren.

De gemeenschapscommissies zouden nu de laatste hand moeten leggen aan een ontwerp van decreet waardoor studenten geneeskunde vanaf 1 januari 1995 na hun universitaire studies nog twee jaar stage met post-universitaire begeleiding moeten doen. Gedurende die periode zouden ze nog 200 uren theorie krijgen en zes maanden verplichte stage moeten lopen bij een voor opleiding erkend huisarts of in een ziekenhuisdienst. Daarna zou de arts in beroepsopleiding zijn opleiding kunnen afronden in zijn eigen praktijk. Dat de grote universiteiten geen weerstand bieden doch enthousiast toehappen was te voorzien vermits ze zelf reeds huisartsencentra hebben opgericht. Hier ligt voor hen een nieuwe bron van inkomsten. In de andere Europese landen staan de huisartsenkringen in voor de bijscholing van de huisartsen. Minister Van den Bossche heeft in antwoord op een vraag van mevrouw Leysen van de CVP verklaard dat die twee jaar volgens hem overbodig zijn en dat er bovendien geen geld voor is. Hij heeft de universiteiten moeten teleurstellen. Ik ben het ten volle eens met minister Van den Bossche. Hier rijzen zonder twiifel belangrijke vragen waarop ik vandaag graag een antwoord zou krijgen.

Huisartsen zouden dus vanaf 1 januari 1995 slechts erkend worden als ze een specifiek diploma bezitten, verkregen na een specifieke opleiding tot huisarts-specialist. Houdt dit in dat ze pas dan een RIZIV-nummer krijgen dat voor hun patiënten recht geeft op terugbetaling? Zo ja, hoe kunnen ze dan hun beroepsopleiding afmaken in hun eigen praktijk?

Mijnheer de minister, u weet misschien niet waarom deze Europese richtlijn werd uitgevaardigd. Het syndicaat-Wynen, dat steeds sterk vertegenwoordigd is geweest op het niveau van de Europese medische instellingen en zelfs van de wereldverenigingen, heeft daar op Europees niveau al altijd voor gepleit. Zij waren van oordeel dat het aantal artsen hierdoor kon worden afgeremd.

Het heeft echter tien jaar geduurd vooraleer er een akkoord werd bereikt over deze maatregel. Intussen heeft het afremmingseffect niet plaatsgevonden en worden wij geconfronteerd met de twee kwalen: een overschot aan dokters en een opleiding die te lang duurt. De verlenging van de opleiding werd op Europees niveau doorgedrukt, niet omdat het noodzakelijk was, maar met de bedoeling het aantal dokters af te remmen. De huidige toestand — de heer Bosman is hier zeker van op de hoogte — is het gevolg van het optreden op Europees niveau van het syndicaat-Wynen.

Vanaf 1 januari 1995 — over een jaar dus — kan men pas volledig worden erkend als huisarts nadat men een bijkomende opleiding heeft gekregen. Na een studie van zeven jaar moet men zich nog gedurende twee jaar bijscholen om als een volwaardige huisarts te worden erkend.

Mijnheer de minister, zal het RIZIV-nummer aan een arts worden toegekend na zeven jaar studie of pas nadat hij een bijkomende opleiding heeft voltooid?

Nu men streeft naar een vaste huisarts — op basis van fidelisering of van accreditering — met ingeschreven patiënten — al dan niet op vrijwillige basis — vraag ik mij af of men zich mag inschrijven bij een arts die een opleiding tot huisarts volgt. Indien dit niet het geval is, hoe kan deze arts dan ooit een eigen praktijk opbouwen?

De minister heeft daarstraks gezegd dat men niet zal worden beboet wanneer men overstapt naar een jonge arts. Wie zal zich echter laten inschrijven bij een huisarts die niet volwaardig is erkend omdat hij de bijkomende opleiding nog niet heeft voltooid? Wanneer hij geen patiënten heeft, hoe kan hij dan voldoen aan de voorwaarden die op Europees niveau werden opgelegd? Zal hij een stuk van de praktijk van een oudere collega moeten overkopen? Of zal hij een oudere collega moeten betalen om zijn patiënten te mogen behandelen? Ook deze vragen blijven onbeantwoord.

Mijnheer de minister, denkt u niet dat het systeem van een vaste huisarts het voor deze jonge artsen bijna onmogelijk zal maken om in hun praktijk ervaring op te doen die echt de moeite loont? Bent u er zeker van dat er in de drie regio's voldoende huisartsen zullen voorhanden zijn voor de begeleiding van de artsen in opleiding? U weet dat er in Wallonië weinig kandidaten zijn.

In welke vergoeding voorziet u voor de artsen in opleiding en voor de begeleidende artsen? Op welke begrotingspost meent u deze kredieten te kunnen vrijmaken? Over welk bedrag zal het gaan? Niet alleen de Europese maatregel schept problemen, maar alles wat ermee gepaard gaat.

Hoe zal dit systeem in de praktijk worden uitgewerkt?

Wat zullen de gevolgen zijn voor de reeds jaren praktiserende artsen die geen bijscholing hebben gevolgd? Zullen deze artsen van vandaag op morgen hun RIZIV-nummer verliezen? Sommigen van hen waren misschien te lui om een bijkomende opleiding te volgen, maar anderen hadden hiervoor gewoonweg geen tijd omdat zij het te druk hadden. Toch gaat het vaak over uitstekende dokters met een rijke ervaring. Nog anderen hebben principieel geweigerd om zich via de officiële kanalen bij te scholen. Zij voelden zich moreel verplicht om zich op eigen houtje bij te scholen en vonden het niet nodig daarvoor te worden vergoed.

Kan u deze mensen opnieuw naar de schoolbanken sturen voor een verplichte bijscholing, terwijl voor andere beroepen steeds verworven rechten werden aanvaard? Jonge dokters die geen praktijk hebben en niets anders hebben gedaan dan op de schoolbanken zitten, zou u erkennen en zij die wel een praktijk hebben en «hun stiel kennen» zou u niet erkennen. Dit is duidelijk een probleem en ik verwacht van u dan ook een antwoord dat mij voldoening schenkt en misschien ook een oplossing biedt, want 5 000 dokters die niet weten waar ze na 1 januari 1995 aan toe zijn, dat is veel.

Indien u meent de bijscholing toch te moeten invoeren, had ik graag vernomen hoe u deze ziet, hoe u meent ze te kunnen opleggen en hoe u meent ze te kunnen betalen.

Zoals u ziet, mijnheer de minister, zijn er ook in dit dossier heel wat vragen waarop wij en alle betrokkenen graag een antwoord krijgen. Ik hoop dan ook dat u ons een antwoord geeft dat ons vooruithelpt. Op mijn eerste interpellatie hebt u onvoldoende geantwoord. In uw antwoord op mijn tweede interpellatie hebt u verklaard dat u van goede wil bent, maar dat de anderen niet willen meewerken. Ook in dit dossier is er weer een tegenstelling tussen het federale niveau en het gewestniveau. Ik heb hierover reeds aan u en uw collega een vraag gesteld, waarop u door een collega uit de Regering een antwoord hebt laten geven, dat, ik zeg het u eerlijk, eigenlijk geen antwoord was. Ik hoop dan ook dat ik vandaag wel een antwoord krijg waardoor ik kan zeggen dat de minister zijn best heeft gedaan om in deze aangelegenheid klaarheid te scheppen. (Applaus.)

M. le Président. — La parole est à M. Anselme, ministre.

M. Anselme, ministre des Affaires sociales. — Monsieur le Président, l'interpellation de M. Valkeniers concerne la transposition en droit belge de la directive CEE/86/457, récemment groupée avec d'autres directives dans la directive CEE/93/16. Comme vous le savez, cette directive vise à faciliter la libre circulation des médecins et la reconnaissance mutuelle de leurs diplômes, certificats et autres titres, bien sûr dans le cadre de la CE.

Après une formation de base de six ans, une formation complémentaire donne droit au port du titre de médecin généraliste. Suivant les termes de la directive même, cette formation doit durer deux ans et avoir un caractère plein temps.

En ce qui concerne le caractère de cette formation, l'arrêté ministériel actuel reprend exactement les termes de la directive. Notamment, elle doit être surtout de nature pratique et comporter au moins six mois de stage dans un hôpital, et six mois au moins dans le cadre d'une pratique de médecine générale agréée ou d'un centre agréé dans lequel les médecins dispensent des soins primaires. Pour la suite de la formation, il y a plusieurs variantes fondamentalement équivalentes. En ce moment, il y a assez de places de stage pour assurer la formation.

Il est prévu que les médecins généralistes en formation ont le droit de pratiquer la médecine générale; de façon implicite, cela implique qu'ils auront droit à une rémunération par l'INAMI sur la base d'une nomenclature spécifique.

M. Valkeniers (Indép.). — Qu'entendez-vous par «spécifique»? Il s'agit probablement de 75 p.c., comme pour les médecins qui se spécialisent.

M. Anselme, ministre des Affaires sociales. — Je ne peux répondre à cette question avec précision.

La directive entrera en vigueur le 1er janvier 1995 au plus tard.

Vous posez, monsieur Valkeniers, la question du sort des médecins qui n'ont pas suivi la formation complémentaire.

Suivant les termes de la directive, les Etats membres doivent accorder des droits acquis aux médecins généralistes qui ont le droit de pratiquer la médecine générale conformément à d'autres dispositions de la directive CEE/93/16, plus précisément les anciennes directives CEE/75/362 et 75/363.

En ce qui concerne la situation des médecins belges dans notre pays, Mme De Galan estime qu'il n'est pas acceptable qu'ils n'aient pas les mêmes droits que ceux des médecins des Etats membres qui pratiquent en Belgique ou ceux des médecins belges qui pratiquent dans les Etats membres. D'un autre côté, une formation complémentaire unique ne suffit pas pour garantir la qualité des soins durant toute la carrière professionnelle du médecin généraliste. J'estime qu'une formation continue est nécessaire et qu'elle peut être une condition pour le maintien de l'agrément. Ce problème peut éventuellement être réglé par le système de l'accréditation.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer de Voorzitter, minister Van den Bossche beweert dat hij niet gelooft in de noodzakelijkheid van de twee jaar extra opleiding en dat hij er geen geld voor heeft. Er komt dus geen twee jaar extra opleiding. Er is opnieuw een kortsluiting ontstaan tussen het federale en het gewestelijke niveau.

Mijnheer de minister, hoe zullen u en uw collega, minister De Galan, minister Van den Bossche verplichten de nodige fondsen ter beschikking te stellen voor die twee jaar extra opleiding? Volgens de Europese richtlijn moeten de studies voor geneesheer zes jaar duren, met daaraan gekoppeld twee jaar extra opleiding. Aan de Belgische universiteiten heeft men het over een 7-jaar durende opleiding plus twee jaar extra. Het Waalse Gewest is voorstander van zes jaar opleiding en twee jaar extra opleiding. Aangezien de deadline nadert, zal u overleg moeten plegen met uw collega's van het Vlaamse en het Waalse Gewest. De Europese richtlijn zal nooit gevolgd kunnen worden wanneer er geen akkoord is over de duur van de opleiding. U bent wel van goede wil, maar u antwoordt niet op mijn vraag: «Wat doet u aan het feit dat minister Van den Bossche niet zegt?»

M. Anselme, ministre des Affaires sociales. — Le ministre de la Santé publique est toujours compétent pour déterminer les conditions d'accès à la profession, mais aussi les conditions d'exercice de celle-ci. Une solution doit de toute façon être envisagée mais pas nécessairement au niveau des Communautés. D'autres systèmes peuvent être instaurés. Pour ma part, je ne sais pas encore lesquels. Mais, en tout cas, la formation continue pourrait être réalisée; vous me rétorquerez: «Oui, mais dans le cadre de quelle enveloppe?» Le problème subsiste: les Communautés ne voudront pas s'en charger. Il faudra obligatoirement avoir recours aux centres universitaires.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer de minister, wanneer uw voorganger deze bijscholing niet uit handen had gegeven aan de universiteiten, dan konden u als minister van Sociale Zaken, en uw collega van Volksgezondheid, deze bijscholing laten geven op het niveau van de huisartsen. U kan immers de nodige kredieten ter beschikking stellen. In tegenstelling tot wat in de andere Europese landen gebeurt, hebben de universiteiten u deze bijscholing uit de handen genomen.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1993-1994
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1993-1994

Dans les autres pays européens, ce sont les médecins omnipraticiens qui organisent cette formation.

En Belgique, sous prétexte que les universités l'ont prise en charge, le ministre prétend qu'elle fait partie de ses compétences!

M. Anselme, ministre des Affaires sociales. — Vous dites que les universités ont accaparé cette formation. D'accord, mais ce n'est pas une raison pour continuer dans ce sens!

M. Valkeniers (Indép.). — Alors vous devez prendre une décision.

M. Anselme, ministre des Affaires sociales. — Justement, j'allais y arriver.

Mme De Galan estime à juste titre qu'une formation continue est nécessaire. Mais comment organiser celle-ci? Je ne suis pas l'instigateur du système de l'accréditation — que vous connaissez certainement mieux que moi — même si je ne manque pas d'idées en la matière.

D'ores et déjà, je puis vous signaler que Mme De Galan organisera prochainement une concertation entre la profession médicale et son cabinet et que je serai associé à celle-ci en ce qui concerne les remboursements pendant la durée de la formation. Cela me permettra de répondre de manière plus précise aux questions que vous m'avez posées.

En conclusion, ce n'est pas parce que les universités ont décidé d'accaparer la formation continue que cette situation doit perdurer, surtout si le système ne donne pas satisfaction dans les faits.

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Valkeniers (Onafh.). — Mijnheer de Voorzitter, deze drie dossiers getuigen eens te meer van het ontbreken van een constructieve dialoog tussen de federale overheid en de Gemeenschappen. Zij getuigen ook eens te meer van een gebrek aan visie inzake sociale zaken en gezondheidszorg in ons land. Dit is de reden waarom wij vandaag geconfronteerd worden met zo'n catastrofale toestand en zulke deficits.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

VOORSTELLEN

Inoverwegingneming

Mededeling van de Voorzitter

PROPOSITIONS

Prise en considération

Communication de M. le Président

De Voorzitter. — Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de inoverwegingneming van de voorstellen waarvan sprake bij het begin van onze vergadering. Ik veronderstel dus dat de Senaat het eens is met de voorstellen van het Bureau.

Aucune observation n'ayant été formulée quant à la prise en considération des propositions dont il a été question au début de la séance, puis-je considérer qu'elles sont renvoyées aux diverses commissions compétentes? (*Assentiment*.)

Dan zijn de voorstellen in overweging genomen en naar de aangeduide commissies verwezen.

Ces propositions sont donc prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées.

De lijst van die voorstellen, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, verschijnt als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van vandaag.

La liste des propositions, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

VOORSTEL VAN WET — PROPOSITION DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De heren Valkeniers en Loones hebben ingediend een voorstel van wet houdende invoeging van de «aanvraag tot uitzonderlijk verblijf op het grondgebied» in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

MM. Valkeniers et Loones ont déposé une proposition de loi insérant la «demande de séjour exceptionnel sur le territoire» dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Dit voorstel van wet zal worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Cette proposition de loi sera traduite, imprimée et distribuée.

Over de inoverwegingneming zal later worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

Dames en heren, onze agenda voor vandaag is afgewerkt.

Notre ordre du jour est ainsi épuisé.

De Senaat vergadert opnieuw morgen, vrijdag 3 december, om 14 uur.

Le Sénat se réunira demain, vendredi 3 décembre, à 14 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 18 h 30 m.)

(La séance est levée à 18 h 30 m.)

BIJLAGE — ANNEXE

Inoverwegingneming — Prise en considération

Lijst van de in overweging genomen voorstellen:

Liste des propositions prises en considération:

A. Voorstel van wet:

Tot invoering van een systeem van participatiebewijzen, met het oog op de financiële participatie van de werknemers in de ondernemingen van de werkgevers (van de heer Cooreman c.s.).

A. Proposition de loi:

Instaurant un système de titres de participation, en vue d'intéresser financièrement les salariés dans les entreprises des employeurs (de M. Cooreman et consorts).

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires sociales.

B. Voorstel:

Houdende instelling van een parlementaire onderzoekscommissie belast met de uitbouw van een structureel beleid ter bestrijding van allerlei vormen van seksuele uitbuiting van minderjarigen (van mevrouw Herzet c.s.).

B. Proposition:

Visant à instituer une commission d'enquête parlementaire chargée d'élaborer une politique structurelle en vue de lutter contre les diverses formes d'exploitation sexuelle des mineurs d'âge (par Mme Herzet et consorts).

— Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission de la Justice.